

T R A N S K R I P T
48. SJEDNICE DOMA NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE,
ODRŽANE 13. 7. 2010. GODINE, S POČETKOM U 11,10 SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
SULEJMAN TIHIĆ:

Dame i gospodo, poštovane kolegice i kolege delegati, poštovani predstavnici Vijeća ministara, međunarodne zajednice, poštovani predstavnici medija, srdačno vas pozdravljam i otvaram 48. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH.

/INTONIRANJE HIMNE/

Na sjednici je prisutno 13 delegata, od kojih četiri iz reda bošnjačkog, pet iz reda hrvatskog i četiri iz reda srpskog naroda. Gospoda Hilmo Neimarlija i Mladen Ivanić su opravdano odsutni i najavili su da su spriječeni da prisustvuju današnjoj sjednici.

Za 48. sjednicu predlažem sljedeći

DNEVNI RED

- 1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja;**
- 2. Usvajanje Zapisnika 47. sjednice Doma naroda;**
- 3. Prijedlog zakona o primjeni rezultata analize dezoksiribonukleinske kiseline u sudskim postupcima, sa Izvještajem Ustavnopravne komisije Doma naroda (drugo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 4. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine (drugo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 5. Prijedlog zakona o autorskim i srodnim pravima (drugo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 6. Prijedlog zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava (drugo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 7. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine (drugo čitanje) – predlagač: Predstavnički dom;**
- 8. Prijedlog strategije razvoja sporta u Bosni i Hercegovini (drugo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 9. Prijedlog okvirnog zakona o besplatnoj pravnoj pomoći (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 10. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 11. Prijedlog zakona o dopunama Zakona o službi u Oružanim snagama Bosne i Hercegovine (prvo čitanje) – predlagač: Predstavnički dom;**
- 12. Prijedlog zakona o popisu stanovništva, domaćinstava i stanova u Bosni i Hercegovini 2011. godine (prvo čitanje) – predlagač: Predstavnički dom;**
- 13. Godišnji izvještaj Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine za 2009. godinu;**

14. Izvještaj o provedbi zakona u nadležnosti Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine za 2009. godinu;
15. Izvještaj o radu Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine za 2009. godinu;
16. Izvještaj o okolnostima u vezi sa izdavanjem CEMT dozvola za 2009. godinu prijevoznicima u Bosni i Hercegovini – Istražna komisija za utvrđivanje okolnosti u vezi sa izdavanjem CEMT dozvola za 2009. godinu prijevoznicima u Bosni i Hercegovini;
17. Imenovanje predstavnika akademske zajednice i nevladinog sektora u Komisiju za izbor i praćenje rada Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije (Prijedlog liste kandidata Privremene zajedničke komisije oba doma);
18. Prijedlog za imenovanje Ante Matića za člana Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine iz Federacije Bosne i Hercegovine;
19. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o zajmu između Bosne i Hercegovine i OPEC-ovog Fonda za međunarodni razvoj – Projekt unapređenja uslova života na selu;
20. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Konvencije o Centru za provođenje zakona u Jugoistočnoj Evropi;
21. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Ugovora između Bosne i Hercegovine i Kraljevine Španije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju fiskalne utaje u odnosu na poreze na dohodak i imovinu;
22. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Ugovora o jamstvu za kreditnu liniju Agenciji za osiguranje depozita Bosne i Hercegovine između Bosne i Hercegovine i Evropske banke za obnovu i razvoj.

Ovo je usaglašeni prijedlog dnevnog reda Kolegija Doma naroda.

Da li se neko javlja za riječ? Ima li prijedloga za izmjenu i dopunu dnevnog reda?

Ako se niko ne javlja za riječ, konstatujem da smo usvojili dnevni red i prelazimo na 1. tačku dnevnog reda.

Ad. 1. Odgovori na delegatska pitanja i nova delegatska pitanja

SULEJMAN TIHIĆ:

Odgovore na delegatska pitanja dobili su: delegat Hilmo Neimarlija, dva odgovora, na pitanje postavljeno na 43. sjednici Doma naroda od Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva i od Kantonalne uprave za inspeksijske poslove Zeničko-dobojskog kantona; delegat Slobodan Šaraba dobio je odgovor, na pitanje postavljeno na 29. sjednici Doma naroda, od Vijeća ministara BiH, i delegat Božo Ljubić dobio je odgovor, na pitanje postavljeno na 46. sjednici Doma naroda, od Vijeća ministara BiH.

Da li su delegati zadovoljni odgovorom? Sa da ili ne?

Gospodin Neimarlija nije tu. Delegat Slobodan Šaraba, izvolite. Da li ste zadovoljni?

SLOBODAN ŠARABA:

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, poštovani predstavnici sredstava informisanja, dragi gosti, dakle, danas je 48. sjednica, a ja sam dobio odgovor na delegatsko pitanje koje sam postavio na 29. sjednici. Dakle, prije godinu i po dana sam postavio ovo pitanje i evo trebalo je dakle nekih 17-18 mjeseci da ja dobijem odgovor na sasvim obično pitanje vezano za rekonstrukciju graničnog prelaza na Ivanici koje je veoma lako i elegantno moglo da se dostavi za nekih 10-tak dana.

Dakle, apsolutno sam nezadovoljan činjenicom da u odgovoru Savjeta ministara stoji da državna komisija koja se bavi ovim problemom još nije riješila ovaj problem i da njegovo rješavanje traje. I ja mislim da je ovo zaista sramota jer je zbog ovakvog rada državne komisije BiH izgubila 3,5 miliona eura donacije od Evropske komisije koja je planirala, izdvojila, obezbijedila sredstva za taj granični prelaz i, nažalost, desilo se ono što se desilo. Dakle, BiH je ostala bespovratno bez tih sredstava. Ja odgovorno kažem da vlasti opštine Ravno, zajedno sa vlastima Hrvatske, sve rade kako bi granični prelaz, koji se nalazi na sadašnjoj lokaciji, pomjerali nešto dublje u unutrašnjost u odnosu na njegovu sadašnju poziciju. I naravno, famozna Komisija za granice koja je kao nagradu za svoj rad dobila ono što smo glasali na prošloj sjednici, a to je da je od privremene komisije postala stalna komisija. Dakle, to je zaista žalosno i ja mislim da ova komisija radi izuzetno loše i, odgovorno ću reći, u ovom slučaju radi na štetu BiH.

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Delegat Božo Ljubić. Izvolite.

BOŽO LJUBIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege zastupnici, ja ne mogu reći da sam nezadovoljan odgovorom, međutim nezadovoljan sam sa stanjem. Ja sam postavljajući ovo pitanje, koje je vrlo kratko, dakle da li je formirana i ako nije u kojoj je fazi formiranja 'Platna agencija' pri Ministarstvu vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH koja bi trebala biti utemeljena shodno članku 95. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju. Međutim, ja pitanje nisam postavio da zadovoljim svoju znatiželju već da u stvari potaknem rješavanje ovoga problema, formiranje te agencije koja je bila naša obveza u skladu s tim sporazumom, i dobio sam odgovor koji oslikava objektivno stanje kojim, mislim, ne možemo biti zadovoljni. Očito ona nije formirana zato što postoje neslaganja na razini dva entiteta, dakle i oni to jasno ... Kaže se, naime, s jedne strane predstavnici RS-a smatraju da je potrebno organizovati sistem plaćanja tako da entiteti imaju zasebne platne agencije, što je u skladu sa Ustavom i zakonima BiH, dok sa druge strane predstavnici Federacije BiH su mišljenja da sve funkcije treba da budu centralizirane i na državnom nivou, što je već viđen scenario po drugim pitanjima. Ministarstvo ulaže maksimalne napore da, uzimajući u obzir sve gore navedeno, dođe do rješenja.

Dakle, mi imamo ponovo jednu situaciju koju smo već do sada, već viđeno, dakle da mi svi skupa trpimo štetu, i država, i entiteti a najviše građani zato što ova agencija nije utemeljena. I ja mogu samo reći da, evo, ako će ovo pitanje biti poticaj državnom Ministarstvu vanjske

trgovine i ekonomskih odnosa i odgovornim organima u entitetima, da žurno nađu rješenje. Na kraju krajeva, ne samo što je obveza već trpi naše gospodarstvo zato što ove agencije nema.

Dakle, ... s odgovorom, kažem, ne mogu reći da nisam zadovoljan jer on oslikava objektivno stanje, ali nisam zadovoljan sa stanjem.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ima li novih delegatskih pitanja?

Gospodin Slobodan Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, svoje delegatsko pitanje upućujem Ministarstvu spoljne trgovine i ekonomskih odnosa. Dakle, prema podacima koje sam dobio u periodu od 8. do 12. mjeseca 2008. godine, 506 minobacača kalibra 82 mm, i to 24.8., 30.9., 2.10., 24.10. i 12.12.2008. godine, izvezeno je iz BiH preko graničnog prelaza Klobuk za Crnu Goru i dalje do Luke Bar, bar tako je to po papirima. Izvoznik je firma BNT iz Novog Travnika, kupac je AD International LTD Tortala s Britanskih Djevičanskih ostrva, zemlja odredišta Afganistan. Od 16. do 18.4.2010. godine 22 kamiona sa preko 2,5 miliona metaka izvezeno je isto preko graničnog prelaza Klobuk, isto do Luke Bar. Kupac je Limasoli iz Kipra, zemlja odredišta Jemen. Sve papire za ove poslove izdalo je Ministarstvo spoljne trgovine i ekonomskih odnosa.

Moja su dva pitanja:

'Da li su ovi poslovi obavljani u skladu sa važećim zakonskim propisima i zašto se svi poslovi ove vrste obavljaju preko graničnog prelaza Klobuk? Zašto se ide u Luku Bar i zašto se ne koristi naša Luka Ploče za sve ove poslove?'

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ko se dalje javlja za riječ?

Adem Ibrahimpašić. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Zahvaljujem, predsjedavajući. Pozdravljam sve prisutne.

Ja neću postaviti novo pitanje, nego da mi ne bi prošao mandat a da ne dobijem odgovor na ono koje sam postavio na 46. sjednici, a svi su dobili odgovore, pa urgiram da to naprave do sljedeće sjednice, jer se bojim onda da će kasnije biti kasno. Radi se o potpisu sporazuma sa Hrvatskom i Srbijom o međusobnom priznavanju certifikata o kvalitetu roba. Nas je na sjednici zajedničkoj, u februaru mjesecu, obavijestio jedan predstavnik ovog ministarstva da je to gotov posao u martu, međutim od tog nema ništa, mi iste probleme na granici imamo kao i prije.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ako se više niko ne javlja za riječ, zaključujem 1. tačku dnevnog reda.

Prelazimo na 2. tačku:

Ad. 2. Usvajanje Zapisnika 47. sjednici Doma naroda

SULEJMAN TIHIĆ:

Da li se neko javlja za riječ?

Gospođa Majkić, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Na strani 4. stručne službe su same sudile gdje treba da ovo pitanje presijeku. Dakle, molim stručne službe da kompletno pitanje kako sam postavila unesu u prijedlog ovog zapisnika. Dakle, to je opaska jedna, jer iz ovoga što je ovdje napisano ne može se uopšte shvatiti o čemu je riječ.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. Ima li još kakvih primjedbi na Zapisnik 47. sjednice Doma naroda.

Evo, čuli ste primjedbu gospođe Majkić. Cijelo pitanje treba da bude uneseno, sad obrazloženja ne moraju ali pitanje mora biti.

Možemo li usvojiti ovaj zapisnik uz ovu jednu korekciju?

Ko je „za“?

Ko je „protiv“? Nema.

„Suzdržan“? Također, nema.

Konstatujem da je Zapisnik 47. sjednice Doma naroda usvojen uz ovu izmjenju.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda:

Ad. 3. Prijedlog zakona o primjeni rezultata analize dezoksiribonukleinske kiseline u sudskim postupcima, sa Izvještajem Ustavnopravne komisije Doma naroda (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija nije prihvatila Prijedlog zakona. Predstavnički dom usvojio je ovaj zakon sa 18 amandmana. U skladu sa članom 106. Poslovnika

Doma naroda, Dom se izjašnjava o izvještaju komisije nakon što dobije obrazloženje podnosioca izvještaja.

Riječ dajem predsjedavajućem Ustavnopravne komisije, gospodinu Ivi Miri Joviću. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedatelju. Pozdravljam Vas, supredsjedatelje, uvažene kolege, ministre iz Vijeća ministara i sve nazočne današnjem zasjedanju našeg doma.

Ustavnopravno povjerenstvo je zasjedalo i imalo je točku dnevnog reda o Prijedlogu zakona o primjeni rezultata DNA analize u sudskim postupcima. Imali smo amandmane od gospodina Hazima Rančića, Slobodana Šarabe i Ive Mire Jovića. Ni jedan amandman nije prošao, odnosno nije dobio potrebitu većinu i nakon mog davanja, kao predsjedatelja ovog povjerenstva, na usvajanje ovog zakona glasovalo je dva „protiv“, dva „za“ i jedan „suzdržan“, tako da zakon nije prošao i nije prihvaćen ni jedan amandman, i smatram da to i jeste bio razlog kojeg su izaslanici predložili i smatraju da bez usvojenih amandmana zakon ne bi bio potpun.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ako Dom prihvati Izvještaj Komisije, predloženi zakon smatra se odbijenim. Ako Dom ne prihvati Izvještaj Komisije, može tražiti od nadležne komisije da izradi novi izvještaj zasnovan na novim smjernicama koje utvrdi Dom i u roku koji odredi Dom.

Evo ja otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ?
Delegat Zoran Koprivica. Izvolite.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući. Takođe, pozdravljam sve prisutne današnjoj sjednici.

Kao član Ustavnopravne komisije bio sam prisutan na ovoj današnjoj sjednici i evo čuli smo od predsjedavajućeg ove komisije ... i u stvari vidimo Izvještaj Komisije koji je negativan. Mislim da bi bila šteta da se zakon, koji se već pola godine nalazi u procedurama, koji je već usvojen sa 18 amandmana u Predstavničkom domu, tek tako nađe u autu. Mislim da bismo na današnjoj sjednici, ja to ovom prilikom i predlažem da ovaj negativni izvještaj ... Ustavnopravne komisije vratimo ponovo ovoj komisiji, ne prihvatimo ovaj izvještaj i da vratimo na ponovno odlučivanje, s tim da bih sugerisao da se, u cilju prohodnosti zakona, predloži Ustavnoj komisiji da se prvenstveno rukovodi onim amandmanima koji su nakon pola godine usaglašavanja usaglašeni na Predstavničkom domu, tako da dođemo u poziciju da u istovjetnom tekstu bez ikakvih usaglašavanja usvojimo ovaj zakon i na Domu naroda.

Toliko, hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Hazim Rančić. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, poštovani predsjedavajući.

Uvažene kolegice i kolege, predstavnici Vijeća ministara, poštovani gosti, dakle, tačno je da je kao razlog negativnog izvještaja Ustavnopravne komisije po ovom zakonu to što nisu prihvaćeni veoma važni amandmani bez kojih ovaj zakon ne bi bio potpun, ne bi imao smisla i svrhe i upitno bi bilo funkcionisanje Agencije za forenziku, kao i primjena ovog zakona, a suština njegova je primjena DNA analiza u sudskim postupcima. Dakle, minimum koji je neophodno ugraditi u ovaj zakon jeste ovaj amandman Ive Mire Jovića kojim se rješava jedan od nedostataka u ovom zakonu, a on se tiče prenosa opreme od Delegacije Evropske komisije Ministarstvu sigurnosti i prema Državnoj agenciji za forenziku, prenos opreme koja je uz tu opremu kupljena i bez koje nema funkcionisanja, dakle nema DNA analize, a koja se vrši u jednoj od policijskih agencija. Dakle, prenos tog vlasništva i te dodatne opreme, preuzimanje službenika certificiranih za obavljanje ovih poslova, jer nema DNA analize bez odgovarajuće opreme i nema DNA analize bez ovlaštenih certificiranih službenika. I proceduru kako će se ovo riješiti memorandumima i u saradnji Ministarstva sigurnosti i Agencije za forenziku i nadležnih policijskih tijela, kao i proceduru daljnjeg rada, dakle obavljanja DNA analiza po postojećem pravilniku sve dok ovaj zakon se ne počne primjenjivati, a prije toga ne donese veliki broj podzakonskih akata. Nažalost, sadašnji zakon predviđa da prestaje sa primjenom postojeći Pravilnik o načinu prikupljanja i uzimanja bioloških materijala za potrebe analize dezoksiribonukleinske kiseline u krivičnom postupku objavljenom u „Službenom glasniku BiH“, broj: 35/07. To bi značilo potpuni prestanak vršenja DNA analiza sve dok se ova agencija ne bi osposobila za obavljanje ovih analiza, odnosno za primjenu ovog zakona, a znamo da bi se to katastrofalno odnosilo na određene sudske postupke.

Također, kao uslov i za prolazak i za primjenu ovog zakona podnosio sam amandmane koji su u većem dijelu usvojeni na Predstavničkom domu i manji broj sam modifikovao. Jedan od modifikovanih je i Amandman XII. koji se tiče člana 28. stava (2) koji propisuje da će se DNK profili sa identifikacijskim podacima iz DNK registra nestalih da se uklanjaju nakon proteka 15 godina od dana uzimanja DNK uzoraka, ako se u tom roku ne utvrdi identitet nestale osobe, odnosno identitet leša. Amandmanom su ovaj rok sa 15 godina, na Predstavničkom domu, produžili na 25 godina, a moj amandman govori da bi se ovi DNA profili čuvali trajno. Zašto? Najmanje iz dva razloga. Prvo, ako se ne utvrdi identitet nestale osobe, odnosno identitet leša, po proteku određenog roka porodice nestalih, ubijenih, a toga je u BiH najviše vezano za ratne zločine i za genocid, trebamo ponovo maltretirati, nakon što se pronađe određeni leš ili otvori određena grobnica, da oni ponovo daju uzorke svog tkiva kako bi se utvrđivao identitet takvih osoba. I zar ponovo trebamo dovoditi u pitanje sudske postupke po ovim djelima koja ne zastarijevaju, ukoliko se unište ovi DNA profili, a ne utvrdi se identitet ovih osoba? Zar je logično da se identitet osuđenih osoba čuva 40 godina, a da se identitet i ovi profili DNA osoba koji su vezani za ratne zločine i za genocid uništava u pokušaju 15 godina, pa ovdje sad to povećano na 25 godina. Naravno da te stvari nisu logične.

Također, uslov usvajanja i primjene ovog zakona je amandman koji se odnosi na član 32. U zakonu piše: 'Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju važiti odredbe Pravilnika o načinu prikupljanja i uzimanja biološkog materijala za potrebe analiza dezoksiribonukleinske kiseline u krivičnom postupku iz 2007. godine.' To znači kad bi mi usvojili danas ovaj zakon i on bio

objavljen i stupio na snagu za osam dana nakon objave, mi bi potpuno izgubili mogućnost obavljanja ove DNA analize u skladu sa pravilnikom koji je na snazi. Zašto? Zato šta nakon stupanja ovog zakona vakacio legis je bio propisan sa 30. 6. neophodno je donijeti niz podzakonskih akata i osposobiti ovu agenciju i sa opremom i sa ljudima i certificirati ih kako bi tek oni nakon toga bili sposobni da obavljaju DNA analize. Stoga se ovaj član mora promijeniti na način da se riječi 'stupanje na snagu' promijene riječima 'danom početka primjene'.

A u sljedećem članu 33. propisano je da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku“, a primjenjivat će se od 30.6.2010. godine. Danas je 13. juli, mi nismo usvojili zakon, pa nakon usvajanja možda dođe i do usaglašavanja, pa objavljivanja, i tek nakon toga treba odrediti taj vakacio legis u dužem vremenskom periodu, je li to tri, šest, devet mjeseci, kako bi ova agencija, u saradnji sa ministarstvom, donijela odgovarajuće podzakonske akte, pripremila se za vršenje ovih DNA analiza, preuzela opremu, ljudstvo i nakon toga se može zakon primjenjivati. Ovakav zakon nije primjenljiv.

Dakle, ovo su neophodne stvari koje trebamo uraditi, usvojiti ove amandmane i samo tako možemo zakon primjenjivati. Inače, u suprotnom ovo nema smisla.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se još neko javlja za riječ?

Brano Zrno, izvolite.

BRANKO ZRNO:

Hvala lijepo, gospodine predsjedavajući.

Evo, sad smo čuli i pozdravljam, naravno, sve nazočne kolegice i kolege, sve ostale. Sad smo čuli jednu stručnu analizu, iako mi se čini da trebamo najprije riješiti ovo tehničko pitanje, znači proceduralnu narav, evo stanje u kojemu sada jesmo. Ja isto predlažem da ne prihvatimo Izvješće Povjerenstva, da vratimo ovo rukovodeći se potrebom donošenja ovoga zakona. Ljudi moji, mi već imamo Agenciju za forenziku, bez ovoga zakona ta agencija nema što raditi.

Drugo, zaboravili smo činjenicu da je ovaj zakon prošao jednu vrlo kvalitetnu proceduru. Ovaj zakon je bio na javnoj raspravi i na najvišoj razini raspravljani su svi članci ovoga zakona, što ne znači da zakon u ovoj proceduri ne treba i treba doživjeti, u skladu sa onim što je kolega Hazim govorio, određene promjene. A ja bih zamolio članove našega povjerenstva da u obnovljenoj fazi u ovom povjerenstvu uistinu usuglase, makar išlo i na usuglašavanje i sa onim domom, da usuglase stavove i da dobijemo ovaj zakon. Znači, sada mi nemamo potrebe otvarati priču o zakonu, otvorimo priču, evo otvorili smo priču o proceduri i zatvorimo priču o proceduri, vratimo im zakon sa zahtjevom da se usuglase i da nam dostave pozitivno mišljenje o ovom zakonu.

Hvala lijepa.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Gospođa Majkić se javila za riječ. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani prisutni, ja želim da kažem kakav je naš stav. Dakle, šest mjeseci je bio jako dug rok koji je proveden na usaglašavanju za ovaj zakon. U međuvremenu je stiglo pismo gospodina Kurkulasa i vjerovatno su odatle i proistekli amandmani koje je gospodin Jović napisao. Nas to pismo, koje je degradirajuće prema Parlamentu, u kome gospodin Kurkulas traži da se zakon povuče, za nas to pismo nema, ne predstavlja nikakvu obavezu. Dakle, veoma smo strpljivo čekali da se sve institucije koje su bile uključene prilikom usaglašavanja ovog zakona izjasne po svakom od amandmana koji su pristigli. I konačno, poslije svih problema i svih muka koje su pratile ovaj zakon uspjelo se usaglasiti, bar, potreban nivo koji je obezbijedio da zakon prođe u Predstavničkom domu. Otvarati sad ponovo nova usaglašavanja i pitanja, za nas to nije prihvatljivo. Dakle, mi bi trebali sa ovog doma da pošaljemo poruku ovoj komisiji šta da uradi da se usaglasi. Evo, ja kažem, govorim u ime Kluba srpskog naroda da mi nismo za to usaglašavanje i da smo se usaglasili sa svim onim što je već sadržano u amandmanima koje je Predstavnički dom verifikovao. Dakle, očekujem samo da će neko reći šta je to novo što ova komisija treba da uradi. Za nas su neprihvatljivi. Onda možda je bolje da se izjasnimo odmah o samom izvještaju ove komisije.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Adem Ibrahimpašić. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ma evo, ja ovo slušajući sve skupa ne znam zašto bi neko bacao neke uzorke nakon 15 godina, oni moraju biti uskladišteni do identifikacije. Ta identifikacija može biti za 15 dana, može biti za 100 godina. Poumiraće porodica pa nećete imati uzorak da ga identificirate.

I evo, ako mogu da pomognem, ja bih predložio da takva formulacija i bude u zakonu, da se uzorci čuvaju do identifikacije. Nema razloga da to bacate nakon 15 godina ili ja barem ne mogu naći racionalno obrazloženje za to. Pa ako može to da pomogne, evo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Božo Rajić, pa onda Božo Ljubić.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Pa, mi smo opet ušli u raspravu o suštini umjesto u raspravu o proceduri, no kad već jesmo ja bi samo vezano za proceduru rekao da podržavam stav da Dom zaduži ovo povjerenstvo da vrlo odgovorno razmotri ovo u ponovnom postupku i da se ovo negativno mišljenje odbije, jer ne želimo da izgubimo mogućnost da donesemo zakon.

I drugo, ja ću ponoviti ono što sam rekao još na jednoj od ranijih sjednica, mi smo postali na neki način taoci Zastupničkog doma i samim time degradiramo svoj legitimitet kao ravnopravnog doma u Parlamentarnoj skupštini BiH. To što je Zastupnički dom donio neko zakonsko rješenje sa ovoliko i onoliko amandmana nas ne obvezuje i to nije zacementiran stav, zato postoji poslovnička mogućnost usuglašavanja tekstova koji su usvojeni u različitim tekstovima i ne treba se toga bojati, niti treba od toga bježati.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Božo Ljubić. Izvolite.

BOŽO LJUBIĆ:

Evo, gospodine predsjedavajući, ja sam isto htio reći da mi smo otvorili raspravu o zakonu, a ustvari trebali bismo se opredijeliti oko procedure, kako dalje sa tim zakonom. I ja mislim da onaj prijedlog koji je iznio gospodin Koprivica je u ovom momentu racionalan prijedlog, da ne bismo izgubili zakon na duže vrijeme i mislim da se treba na to fokusirati. Dakle, da to vratimo ovoj komisiji, jer mislim da ima racionalnih argumenata i amandmana koji zahtijevaju da budu razmotreni i prihvaćeni i da se učini još dodatni napor.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ako se više niko ne javlja za riječ, ja bih prvo stavio na glasanje ko je za to da se prihvati Izvještaj Komisije, u kojem slučaju se smatra predloženi zakon odbijenim?

Ko je „za“ Izvještaj Komisije? Jedan.

Ko je „protiv“?

„Suzdržan“?

Nije usvojen Izvještaj Komisije.

Sada glasamo, ne treba ništa glasati, nego se podrazumijeva, je li tako, vraća se na ovu komisiju sa uputama otprilike koje proizilaze iz ove rasprave koju smo danas imali po ovoj tački dnevnoga reda.

Prelazimo na 4. tačku dnevnog reda:

Ad. 4. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je drugo čitanje. U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija je prihvatila prijedlog sa 23 amandmana. Predstavnički dom usvojio je ovaj zakon sa 23 amandmana.

Dajem riječ predsjedavajućem ove komisije, gospodinu Ivi Miri Joviću. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.

I sami ste naglasili da je u naše povjerenstvo, kod razmatranja Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu u institucijama BiH, pristiglo 23 amandmana koje sam ja uložio. Povjerenstvo je svih 23 amandmana usvojilo. Pred vama je sada prihvaćeni tekst Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu u institucijama BiH i mislim da smo došli do jednoga dobrog i kvalitetnog rješenja i predlažem Domu da ga usvoji.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu.

Ako se niko ne javlja za riječ, možemo glasati. Glasamo o Prijedlogu zakona.

Ko je „za“?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu u institucijama BiH u identičnom tekstu kao na Predstavničkom domu.

Prelazimo na 5. tačku dnevnoga reda:

Ad. 5. Prijedlog zakona o autorskim i srodnim pravima (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je drugo čitanje. U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona sa 18 amandmana. Predstavnički dom usvojio je ovaj zakon sa 18 amandmana.

Dajem riječ predsjedavajućem ove komisije, gospodinu Ivi Miri Joviću, ako ima potrebe. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo.

Pokušat ću vrlo kratko. Mi imamo pred sobom u drugom čitanju jedan zakon koji je dugo na našim klupama i radnim sjednicama i ovog povjerenstava i Doma. I na posljednjem zasjedanju Ustavnopravnog povjerenstva uložio sam 17 amandmana, svih 17 amandmana naše povjerenstvo je usvojilo. Takvo izvješće ste dobili. S obzirom da se radi o napokon jednom kvalitetnom rješenju, ja predlažem Domu također da prihvati ovakav prijedlog zakona.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Otvaram raspravu.

Ako se niko ne javlja za riječ glasamo o Prijedlogu zakona.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“, suzdržan? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zakon o autorskim i srodnim pravima u identičnom tekstu kao i na Predstavničkom domu.

Prelazimo na 6. tačku dnevnoga reda:

Ad. 6. Prijedlog zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ:

U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona sa 20 amandmana. Predstavnički dom usvojio je ovaj zakon sa 20 amandmana.

Dajem riječ predsjedavajućem ove komisije, gospodinu Ivi Miri Joviću. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo.

Kao i za prethodni zakon mogu reći, jer su pratili jedan drugog cijelo ovo vrijeme, i pred sobom imamo Prijedlog zakona o kolektivnom ostvarenju autorskih i srodnih prava. Ja sam na zasjedanju Ustavnopravnog povjerenstva uložio 20 amandmana, svih 20 amandmana ovo povjerenstvo je usvojilo. Tako smo dobili jednoglasno usvojen Prijedlog zakona s amandmanima, što predlažem i Domu da isto učini.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Otvaram raspravu. Gospođa Majkić se javila za riječ.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Predlažem da usvojimo jedan zaključak, koji važi i za prethodni zakon i za ovaj, koji je potvrdila i Ustavnopravna komisija Predstavničkog doma. Jako dobar zaključak s obzirom na veliki broj primjedbi koje su bile oko ovih zakona, a zaključak glasi 'da će godinu dana nakon usvajanja Zakona o autorskim i srodnim pravima razmotriti efekte njegovih izmjena i eventualno predložiti nove izmjene i dopune'. Jer je bio veliki broj dilema zaista oko i ovog zakona i ovog koji je maloprije usvojen. Tako da predlažem da i naš dom podrži, jer je ovo zaista zaključak o

kome treba razmisliti i donijeti odluku, zaista, i promjene zakona ukoliko se pokaže da nije dobar u svemu bio.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Ivo Miro Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo.
Pa ako idemo sa ovim zaključkom, mislim, nema razloga da ne podržimo, možda bi nužno bilo dograditi: 'da se obvezuje ovo ministarstvo izvješće podnijeti nakon godina dana o primjeni tog zakona'. Znači, da bude ugrađeno u ovaj zaključak.

SULEJMAN TIHIĆ:

To je Ministarstvo civilnih poslova, pretpostavljam, ili ko je radio ovaj zakon. Vijeće ministara je predlagач za nas formalno, pa da ne ide.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. Da li se još neko javlja za riječ?
Ako se ne javlja, stavljam Prijedlog zakona na glasanje.
Ko je „za“?
Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zakon o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava u identičnom tekstu kao i na Predstavničkom domu.

Sad predlažem da se glasa o ovom zaključku koji je predložila gospođa Majkić i dopunio gospodin Ivo Miro Jović: 'Da se obavezuje Vijeće ministara da nakon godinu dana od usvajanja zakona podnese izvještaj o efektima primjene ovoga zakona'. Ovaj zaključak bi se onda odnosio i na prethodni Zakon o autorskim i srodnim pravima.

Možemo li zajedno glasati?
Ko je „za“?
Ima li ko „protiv“, „suzdržan“? Nema.
Konstatujem da smo i u odnosu na 5. i 6. tačku dnevnog reda usvojili ovaj zaključak kako je pročitano.

Tačka 7.

Ad. 7. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je drugo čitanje. U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Komisije za finansije i budžet. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona u predloženom tekstu.

Riječ dajem predsjedavajućoj ove komisije.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nije bilo amandmana, nemam ...

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.

Otvaram raspravu.

Ako se niko ne javlja za riječ, stavljam Prijedlog zakona na glasanje.

Ko je „za“?

Konstatujem da smo i ovaj Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o javnim nabavkama BiH usvojili u identičnom tekstu kao i Zastupnički dom.

Prelazimo na 8. tačku dnevnog reda:

Ad. 8. Prijedlog strategije razvoja sporta u Bosni i Hercegovini (drugo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je drugo čitanje. U drugom čitanju se vodi rasprava o amandmanima i glasa se o ovom prijedlogu strategije. Dobili ste Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija je prihvatila Prijedlog strategije razvoja sporta u BiH s jednim amandmanom. Predstavnički dom usvojio je Prijedlog strategije razvoja sporta s jednim amandmanom.

Riječ dajem predsjedavajućem ove komisije, gospodinu Ivi Miri Joviću, ukoliko ima potrebe. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.

Mogu reći da i ovo povjerenstvo a i osobno smatram da pred nama je jedan vrlo važan strateški dokument o razvoju sporta vrlo važne grane u razvoju jedne društvene zajednice. Naše povjerenstvo je jednoglasno podržalo, a amandman ... koji sam ja uložio odnosio se i isključivo je tehničke naravi u raščlanbi jednog od sportova, to je karate. Znači, to je, moglo bi se reći, i tehničke naravi bio amandman, međutim on je usvojen i sastavni dio je ovog prijedloga kojeg imate na stolovima. I predlažem da usvojimo danas Prijedlog stretegije razvoja sporta u BiH.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Gospodin Slobodan Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, lično mi je žao što nisam bio u prilici i mogućnosti da učestvujem u javnoj raspravi i da iznesem svoj stav po ovom izuzetno značajnom dokumentu. U međuvremenu desile su se neke stvari koje su vezane za sport, tako da ću da kažem, ali samo kratko, da mislim da u ovom trenutku ova strategija nama nije potrebna. Treba raščistiti stanje kriminala i korupcije u pojedinim granama sporta pa tek onda usvajati ovako značajan i ozbiljan dokument, a ovo zaista jest značajan i ozbiljan dokument. Mi imamo pojedinih grana sporta, ponoviću to javno, gdje postoji kriminal i korupcija i drago mi je ono što su uradile neke susjedne zemlje, ja mislim da je to put kojim treba ići i BiH, dakle drago mi je i ono što sam pročitao da je uradila Hrvatska. Mislim da to treba da urade i nadležni organi ovdje, raščistiti stanje, sasjeći neke stvari pa tek onda usvajati ovako značajne dokumente. Inače ćemo imati dokumente radi toga da postoji strategija, da se priča da je usvojeno nešto, a to što ćemo imati na jednoj strani nešto što ćemo nazivati ozbiljnim dokumentima, a na drugoj imati neke jako ružne stvari, nažalost, to nam neće pomoći. Ove ružne stvari će nadjačati ovo nešto što se zove ozbiljan dokument.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se još neko javlja za riječ? Gospodin Ivo Miro Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Osjećam za potrebu samo reći sljedeće. Ja sam rekao da je pred nama vrlo kvalitetan i kvalitetno rješenje dokumenta. A zasigurno stoje i ove primjedbe koje je uvaženi kolega Šaraba rekao, samo se one ne mogu nalaziti, niti su u sastavu ovog dokumenta.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se još neko javlja za riječ?

Ako ne, stavljam na glasanje Prijedlog strategije sporta u BiH.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

Uz jedan glas „suzdržan“, konstatujem da je Strategija razvoja sporta u BiH usvojena u identičnom tekstu kao i na Predstavničkom domu.

Prelazimo na 9. tačku dnevnoga reda:

Ad. 9. Prijedlog okvirnog zakona o besplatnoj pravnoj pomoći (prvo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je prvo čitanje Prijedloga zakona. Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i principima na kojima je zasnovan. Dobili ste Mišljenje Ustavopravne komisije. Komisija je prihvatila principe predloženoga zakona. Predstavnički dom usvojio je u prvom čitanju Prijedlog okvirnog zakona.

Riječ dajem predsjedavajućem ove komisije, gospodinu Ivi Miri Joviću. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo.

Uvaženi gospodine predsjedatelju i kolege, naše povjerenstvo je usvojilo u prvom čitanju Prijedlog okvirnog zakona o besplatnoj pravnoj pomoći, no ja bih, uz podržavanje takvog rješenja, predložio da danas Dom se izjasni o skraćenju postupka amandmanske faze kako bismo na sljedećem zasjedanju našeg doma mogli usvojiti tako važan zakon. Ja ću samo podsjetiti da dvije godine smo imali usvojiti ovaj zakon, mi to nismo učinili do 30. prošlog mjeseca, a posljedice za BiH mogu biti i te kako značajne i loše. Ovo je situacija u kojoj mislim nemamo nikakvu potrebu da riskiramo da li ćemo usvojiti taj zakon ili ne do 29., sljedećeg zasjedanja. Zato bih zamolio da danas donesemo odluku o skraćenju amandmanske faze za pola.

SULEJMAN TIHIĆ:

Na pola. Koliko? To je na sedam dana, je li? Sedam. Dobro, hvala lijepo. Otvaram raspravu. Gospođa Majkić se javila.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovane kolege, ja moram da kažem zaista da mi nećemo podržati ovaj zakon, a sad ću navesti i argumente zbog kojih nećemo ga podržati. Prijedlog zakona o besplatnoj pravnoj pomoći prvi put je dostavljen u parlamentarnu proceduru u januaru 2009. godine. Tada smo predlagali određeni broj amandmana, govorili da zakon treba da bude okvirni. Tada to nije bilo prihvaćeno i pao je na Domu naroda. Mislim da u Predstavničkom domu bi pao da je bilo dovoljno glasova „protiv“, ali nije, taj broj je uvijek problematično obezbijediti. Dakle, ovo je za nas bilo iznenađenje, 7. 6. dolazi novi prijedlog gotovo istog zakona, sad se zove okvirni, ali gotovo istovjetan. Kao ustavni osnov, opet zamjerka zaista Ustavopravnoj komisiji, navodi se onaj čuveni član IV. 4.a) Ustava BiH koji u preambuli navodi da je ustavni osnov za donošenje ovog zakona univerzalna nadležnost Parlamentarne skupštine BiH za donošenje svih zakona, što po nama ne može biti ustavni osnov, jer nije nadležnost, dovedena je nadležnost u pitanje.

Dakle, Ustav, članom III. Ustava BiH određena je nadležnost i odnos između institucija BiH i entiteta i u stavu 1. ovog člana taksativno su navedene nadležnosti BiH. A u istom članu stav 2. i 3. Ustava BiH propisane su nadležnosti entiteta, ali nisu taksativno nabrojane, već stavom 3. ovog člana propisano je da sve vladine funkcije i ovlaštenja koja nisu ovim Ustavom izričito povjerena institucijama BiH pripadaju entitetima.

Takođe, Amandmanom LVI. na član III. Ustava RS-a utvrđeno je da RS-u pripadaju sve državne funkcije i nadležnosti osim onih koje su Ustavom BiH izričito prenesene na njene institucije. Prema tome, donošenje ovakvog zakona je u isključivoj nadležnosti entiteta.

Dakle, pored ovih priča o nadležnosti, zbog kojih ... nećemo podržati, Ministarstvo pravde RS-a je reklo da donošenje ovako jednog zakona bez ikakve konsultacije sa Ministarstvom pravde RS-a nije korektno. Dakle, Ministarstvo pravde BiH je moralo da nađe, to je klasičan problem, evo već ne znam koji put se ponavlja, da nađe načina da se naprave dogovori oko stvari koje bi se možda mogle dogovoriti, iako nadležnost je stvar o kojoj se ne dogovara. Ali predlažem, znači da ubuduće, i molim Ministarstvo pravde, ako ne može da postigne, zna da nije nadležnost i ne može da postigne se taj kompromis, nemamo, upravo ovakav problem koji je konstantan.

RS je uskladila svoj zakon koji je donijela o besplatnoj pravnoj pomoći sa evropskim konvencijama i mi nemamo potrebe ni da mijenjamo, niti da usaglašavamo. Dakle, zbog toga Klub srpskog naroda neće podržati ovaj Prijedlog zakona.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ko se dalje javlja za riječ? Alma Čolo, pa Zoran Koprivica.

ALMA ČOLO:

Poštovani predsjedavajući, poštovane kolege i ostali prisutni na današnjoj sjednici, istina je da je ovaj zakon bio skoro u istovjetnoj formi u ovom domu i da nije podržan od strane delegata iz RS-a. Istina je da su oni tada insistirali na okvirnom zakonu, što je sad slučaj, i evo, pa je Vijeće ministara ispoštovalo ovo njihovo insistiranje i danas ovdje mi razmatramo znači 'Okvirni zakon o pružanju besplatne pravne pomoći'.

Ja bih malo replicirala gospođi Majkić kada je u pitanju nadležnost BiH za donošenje ovog zakona. Besplatna pravna pomoć je institut koji je sadržan u Evropskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. To je član 6. Evropske konvencije koji garantira svim građanima, svim građanima zemalja članica Vijeća Evrope, a 47 je zemalja članica Vijeća Evrope, da imaju pravo na besplatnu pravnu pomoć u situaciji kada ne mogu da tu pomoć obezbijede svojim sopstvenim sredstvima.

Mi sada imamo situaciju da je BiH kao članica Vijeća Evrope obavezna da ispoštuje međunarodnu konvenciju, znači Evropsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i kao takva je ona obavezna da donese ovaj zakon koji će na jednakim principima osigurati besplatnu pravnu pomoć na svim nivoima u BiH. Mi imamo sada situaciju da pojedini sudovi različito postupaju. Kada se stranka u postupku, osumnjičeni ili optuženi u krivičnom postupku, pojavi sa zahtjevom za pružanje besplatne pravne pomoći, tada nemamo jedinstvenih kriterija na koji način će mu se odobriti besplatna pravna pomoć i kako se dokazuje da je neko siromašan i da je u stanju nužde i da ne može tu pomoć sam sebi priuštiti.

Istina je ovo što gospođa Dušanka Majkić kaže da oni imaju svoj zakon i, mislim, oni imaju svoje zakone, donose kako njima odgovara, ali pitanje nadležnosti BiH je definirano, ne samo u članu III. stavu 1. nego u članu III. tački 5., gdje se radi o dodatnim nadležnostima BiH, gdje je ovo jedna od nadležnosti kojima se štiti međunarodni subjektivitet BiH. Jer BiH, kao država koja ima međunarodni subjektivitet, mora da ispuni odgovarajuće obaveze prema međunarodnim institucijama čiji je član i prema tome BiH mora donijeti ovakav zakon.

I još bih replicirala na njenu tvrdnju da nisu obavljene konsultacije sa Ministarstvom prave RS-a. Ovdje na posljednjoj stranici obrazloženja stoji da je ovaj zakon dostavljen Ministarstvu pravde RS-a i Federacije i Pravosudnoj komisiji Brčko Distrikta. Što oni nisu reagirali i dostavili svoje primjedbe, to je njihov problem, i to ne može spriječiti državu da donese zakon u ovoj oblasti.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Da li se još neko javlja za riječ?
Zoran Koprivica prvo.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Htio sam samo nekoliko rečenica kada je riječ o donošenju ovoga zakona. Prije svega, ovaj zakon se ne može nazvati 'Okvirnim zakonom o besplatnoj pravnoj pomoći' jer već iz njegovog naziva bi trebalo da proizilazi na koga se on odnosi, radi čega je i predlagano da se ovaj naziv 'Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći u slučajevima izričite nadležnosti BiH', znači takog naziva, kako ne bi dolazili do sukoba nadležnosti između entitetskih, odnosno zakona na nivou države.

Poznato je da RS već, kako reče gospođa Majkić, ima ovaj zakon, da Distrikt Brčko već posjeduje ovaj zakon i da neki kantoni u Federaciji BiH takođe imaju Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći. Dakle, i to je jedan dodatni razlog što ne postoje razlozi za donošenje ovog zakona jer je to pitanje već uređeno na cjelovit način, propisano i u RS-u i u Distriktu Brčko i u nekim kantonima u Federaciji.

Dakle, u ovom prijedlogu zakona nije razgraničena nadležnost za pružanje besplatne pravne pomoći između entiteta i subjekata koji su ovlašteni za pružanje besplatne pravne pomoći u skladu sa dostavljenim prijedlogom. Imamo dosta primjedbi na brojne članove koji su ovdje navedeni, tako da ja ne bih ovom prilikom konstatovao koji su to sve članovi. U principu, mi ne podržavamo donošenje ovakvog zakona iz navedenih razloga, prije svega ustavne nadležnosti.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Gospođa Majkić se ponovo javlja.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Voljela bih da ministar kaže svoj stav. Dakle, ovo što smo rekli, što se tiče nadležnosti, to je tako. Ali ima mogućnost da se ovo premosti. Ako bi se zakon zvao 'Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći u slučajevima izričite nadležnosti BiH', mi taj zakon možemo podržati. Dakle, nema sukoba nadležnosti. Dakle, ako se može takva stvar promijeniti i još uz uvažavanje određenog broja amandmana, o tome bi mogli da razgovaramo. Ali ovako ... jer svakako u članu 11. stav (2) je propisano da Federacija BiH, RS i Brčko Distrikt svojim zakonom uređuju šta se smatra, recimo, minimumom socijalnim, znači podrazumijeva se da zakoni postoje. Dakle, zna se da je to nadležnost entiteta.

Dakle, ja vas molim da ovo što piše 'okvirni zakon' a pri tom zaista se ne vidi na koga se odnosi, to ne može biti okvirni zakon.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ja se izvinjavam gospodinu Rančiću. Dajem mu sada riječ, s obzirom da je Dušanka već drugi put.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepa. Imam li riječ, mogu li? Eh, hvala lijepa.

Dakle, zakon je u prvom čitanju, govorimo o principima i mi ćemo kao klub podržati ovaj zakon i smatramo da je on neophodan. U pogledu principa ustavnog osnova, potrebe njegovog donošenja, želim kazati sljedeće.

U nadležnosti BiH su stvari koje su direktno propisane kao isključiva nadležnost BiH u članu III. Ali osim toga u nadležnosti BiH propisanim u članu III. imamo nadležnosti BiH koje se mogu prenijeti. Zatim imamo nadležnosti vezano za anekse 5. – 8. Općeg okvirnog sporazuma. Imamo nadležnosti koje su potrebne za očuvanje suvereniteta, teritorijalnog integriteta, političke neovisnosti i međunarodnog subjektiviteta BiH i mogućnost da se mogu osnivati i dodatne institucije za obavljanje takvih odgovornosti. To sve stoji u Ustavu BiH. Također, to nije sve, kao nadležnost proizilaze i sve one obaveze koje BiH preuzme potpisivanjem i ratificiranjem međunarodnih konvencija. Znamo da je obaveza da se domaći propisi usklade sa međunarodnim propisima, a to fino stoji i u članu 4. ... u stavu 1. tačka h) i u tački j) koja govori o međunarodnim konvencijama i u tumačenju izgleda da se smatraju svi međunarodni akti koji se odnose na prava pojedinaca na pravično suđenje i jednak pristup pravdi, a koje je BiH ratifikovala. Dakle, proizilazi i pravo i obaveza BiH da po takvim aktima postupi. U prekograničnim sporovima, kako je to definisano u tački j) nesporno je i pravo i obaveza BiH da pruži pomoć svojim građanima.

I to nije sve. Evo, navest ću još jedan primjer. Aneks 3. Dejtonskog mirovnog sporazuma govori o izborima. To nije Ustav, a u Aneksu 3. u članu 5. govori se, između ostalog, recimo o još jednoj nadležnosti BiH. Eksplicite piše: 'Strane se slažu da osnuju Stalnu izbornu komisiju čija bi zadaća bila provođenje budućih izbora u BiH, nakon nadležnosti Privremene izborne komisije' itd. Dakle, evo u Aneksu 3. eksplicite propisana nadležnost BiH.

Nije nadležnost samo u Aneksu 4., nego i u Aneksu 3. Cjelokupan Dejtonski sporazum se mora sagledavati kao cjelina i tumačiti i primjenjivati.

Ako postoji volja za donošenjem ovog zakona, ovo je prvo čitanje, podržimo principe a u amandmanskoj fazi eventualno možemo popravljati zakon.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Evo, Alma Čolo se javila za riječ a na kraju ćemo dati predlagaču, gospodinu ministru Čolaku.

ALMA ČOLO:

Ja ću kratko. Gospodin Rančić je rekao ako postoji volje treba da podržimo ovaj zakon. Ja mislim da je ovo obaveza BiH. Vjerujte, pred Evropskim sudom za ljudska prava najviše predmeta protiv zemalja članica Vijeća Evrope je zbog povrede člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima, koja u najvećem dijelu uključuje pravo na besplatnu pravnu pomoć. BiH, svaki građanin ove zemlje koji je osumnjičen ili optužen u krivičnom postupku, evo govorim samo o krivičnom a ima pravo i u građanskim stvarima, ima pravo da se obrati Evropskom sudu za ljudska prava ako je odbijen sa svojim zahtjevom za pružanje besplatne pravne pomoći. Tužena strana u tom postupku je BiH, nije ni Kanton Sarajevo, ni RS, ni Brčko Distrikt, nego BiH. I BiH je dužna da besplatnu pravnu pomoć, u skladu sa Evropskom konvencijom, uredi na nivou države BiH.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Sada dajem riječ ministru Bariši Čolaku. Izvolite, gospodine ministre. Predlagači zakona sada.

BARIŠA ČOLAK:

Gospodine predsjedatelju, cijenjeni izaslanici, dame i gospodo, evo, ja ću pokušati biti uistinu kratak. Radi se o jednom vrlo važnom, za BiH, zakonu i mislim da bi zaista bila prava šteta da evo na prvom čitanju on ne prođe.

Naime, mi jesmo zaista kao država obvezni i članica smo Vijeća Evrope, moramo primjenjivati Evropsku konvenciju o ljudskim pravima i temeljnim slobodama i ono što je dakle minimum mi pokušavamo, odnosno, pokušali smo urediti ovim zakonom. To nikako ne znači, dapače obrnuto, da entiteti, Distrikt Brčko, kantoni, županije nemaju pravo i mogućnost donijeti svoje zakone. Mi jednostavno na razini BiH imamo i upravne postupke, imamo, dakle kaznene postupke, i moramo i tim ljudima koji se pojavljuju i pred Sudom BiH u jednom, drugom ili nekom trećem postupku pružiti mogućnost da imaju pravo na besplatnu pravnu pomoć. Dakle, to je naprosto tako. Mi, ako ste čitali obrazloženje, a naravno jeste sigurno, vidjeli ste da nismo mogli predvidjeti niti finansijska sredstva na razini BiH. Svaka vlast, dakle državna, entitetska,

Distrikt Brčko i niže razine vlasti će u okviru svojih proračuna predvidjeti sredstva za besplatnu pravnu pomoć. Ovdje je utvrđen jedan minimum koji bi država BiH trebala ispoštovati, imajući u vidu odredbe Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, posebno članak 6., evo, koji je ovdje nekoliko puta spomenut.

Ovaj zakon smo nazvali 'okvirnim' zato, između ostalog, što ste i vi to tražili, ali evo mogu vam pouzdano kazati da je na Vijeću ministara ovaj zakon jednoglasno podržan uz uvjet upravo da se on zove 'Okvirni zakon o pružanju besplatne pomoći'.

Ja sam naravno, evo ponukan onim što je traženo prethodno, kada je ovaj zakon bio raspravlján, a i zato što je i sam predsjedatelj Vijeća ministara tražio na Vijeću ministara, pristao da se on zove 'Okvirni zakon', jer on u određenom smislu zaista i uređuje okvire. Ali, to nikako ne znači da neće biti nužna pravna pomoć i na razini države BiH, dakle pred Sudom BiH, i to se treba urediti ovim zakonom.

Evo, još jedanput ja vas zamoljavam, ovo je važno za BiH i zaista bi bila prava šteta da ovaj zakon danas ne prođe, a naravno, evo do drugog čitanja ukoliko ima zaista konkretnih primjedbi, dajte ih, pokušajmo usuglasiti te odredbe koje su eventualno sporne i da na kraju imamo zakon.

Hvala vam lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo gospodinu Čolaku.

Da li se još neko javlja za riječ?

Ako se ne javlja, onda ćemo staviti na glasanje Prijedlog okvirnog zakona o besplatnoj pravnoj pomoći u prvom čitanju

Ko je „za“ ovaj zakon? Devet je „za“.

Ko je „protiv“? Četiri „protiv“.

Nema entitetske većine.

Nema mogućnosti usaglašavanja. Idemo drugi put na glasanje. Ponovo glasamo.

Ko je „za“? Opet je to devet, je li tako.

„Protiv“? Četiri.

Znači zakon nije prošao.

Prelazimo na 10. tačku dnevnog reda:

Ad. 10. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine (prvo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je prvo čitanje Prijedloga zakona. Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i principima na kojima je ovaj prijedlog zakona zasnovan. Dobili ste Mišljenje Ustavnopravne

komisije. Komisija je prihvatila principe Prijedloga zakona. Predstavnički dom je usvojio Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Riječ dajem predsjedavajućem ove komisije, gospodinu Ivi Miri Joviću. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo.

Uvažene kolege, pred vama je Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o upravnim sporovima BiH. Naše povjerenstvo je jednoglasno podržalo da ima ustavni temelj i načela ovog zakona. Pošto se radi o prvom čitanju, a kako imamo malo vremena, ja ću isti prijedlog dati i za ovaj zakon kao što sam dao za prethodni, samo ne bih volio da doživi istu sudbinu. Znači, predlažem da skratimo amandmansku fazu za pola i ukoliko usuglasimo se da zakon prođe u prvom čitanju, da amandmanska faza bude skraćena na pola.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Da li se ko javlja za riječ?

Ako se niko ne javlja, stavljam Prijedlog zakona na glasanje.

Ko je „za“ Prijedlog zakona?

Ima li ko „protiv“?

„Suzdržan“? Nema.

Konstatujem da je Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o upravnim sporovima BiH usvojen u prvom čitanju.

Također predlažem da usvojimo ovaj zaključak: da se skрати amandmanska faza na sedam dana.

Ko je „za“?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili i ovaj zaključak.

11. tačka dnevnog reda:

Ad. 11. Prijedlog zakona o dopunama Zakona o službi u Oružanim snagama Bosne i Hercegovine (prvo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ:

Prvo se vodi rasprava o nephodnosti i principima na kojima je Prijedlog zakona zasnovan. Dobili ste Mišljenje Zajedničke komisije za odbranu i sigurnost. Zajednička komisija prihvatila je principe ovog prijedloga zakona.

Riječ dajem predsjedavajućem ove komisije, gospodinu Branku Zrnu. Izvolite, gospodine Branko.

BRANKO ZRNO:

Hvala lijepo.

Evo, Vi ste kazali Zajednička komisija je sa sedam glasova „za“ i bez glasova „protiv“ prihvatila principe predloženog zakona. Predlažemo Domu da u prvoj fazi prihvati ovaj prijedlog zakona. Ako tako bude, isto tako predlažem skraćivanje amandmanske faze na sedam dana.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Gospođa Majkić, pa će gospodin Šaraba.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Evo, još jedan zakon koji nećemo podržati. Sad kažem to na početku da bi se mogli pratiti argumenti zbog čega nećemo to podržati. Dakle, ovo je treći prijedlog na istu temu. I trebalo mi je zaista dosta vremena da istražim šta se ustvari dešava i kakve namjere stoje iza toga da treći put jedan zakon dolazi, isti zakon dolazi u proceduru i neko pokušava da ga progura. I šta se desilo? Zaista sam zaprepaštena ... kad sam otkrila o čemu se ustvari radi.

Dakle, Prijedlog zakona je došao na Predstavnički dom i Predstavnički dom je uputio zahtjev prema Savjetu ministara i tražio stav. Savjet ministara, putem generalnog sekretara, dopisom od 1. 6., upućeno na Ministarstvo odbrane, zatražio je da se Ministarstvo odbrane odredi u roku od sedam dana i dostavi mišljenje o tom zakonu. Nakon toga Ministarstvo odbrane radi dvije stvari. Prva je, prvo umjesto da dostavi traženo mišljenje kako je to traženo, vješto izbjegavajući odgovor, 21.6. prosljeđuje isti zahtjev. Dakle, ne odgovara na njega, nego ga prosljeđuje Ministarstvu finansija kao da je u pitanju ... samo pitanje Ministarstva finansija. Dalje, Ministarstvo finansija nije dostavilo zvaničan odgovor u roku kako je bilo zamišljeno jer je održavala se nova sjednica Predstavničkog doma, nego na sjednici Predstavničkog doma se pojavljuje zamjenik ministra, gospodin Kasumović koji kaže da nije dobio zvanično taj zahtjev, nego je svojim kanalima došao do njega i misli da se radi o sredstvima negdje oko 1.600.000 maraka i da je to tako beznačajan iznos da stvarno nema razloga da se taj zakon ne podrži. Mislim da je to bio osnovni razlog zbog čega je Predstavnički dom i prihvatio ovaj zakon.

Dakle, na osnovu nepotpunih i netačnih podataka Predstavnički dom je usvojio ovaj zakon bez ijednog glasa „protiv“. A o čemu se zapravo radi? Suština svih dosadašnjih prijedloga ovog zakona, pa i ovog prijedloga koje je poslao predstavnik SDA, sadržana je u pokušaju da se u Zakonu o službi u Oružanim snagama BiH ugradi odredba prema kojoj bi se bivšim pripadnicima Oružanih snaga BiH koji su dvije godine bili pripadnici bivših entitetskih vojski, a kojima zbog važećih zakona ne može biti produžena profesionalna vojna služba, omogućiti prijevremeno penzionisanje. Dakle, radi se o 2.000 pripadnika Oružanih snaga, od kojih je 1.657 iz Federacije i 340 iz RS-a, mislim, jedan iz Brčko Distrikta.

Član 3. predloženog zakona, ovog zakona o kome je riječ, govori o obezbjeđenju finansijskih sredstava, kaže da će se razlika za ostvarivanje ovih prava obezbijediti u Budžetu institucija BiH i ista refundirati entitetskim fondovima PIO-a. Dakle, u međuvremenu dok se

sve ovo dešava, ovom ministarstvu se daje zadatak, određenim sektorima da naprave – šta ustvari znači penzionisanje 2.000 ljudi pod povoljnim uslovima. I, u svom izvještaju koje radi Ministarstvo odbrane samo za sebe, znači njemu nema pristup niko, ni parlamentarci, ni Savjet ministara, niko, u tom izvještaju stoji da u 2010. godini iz Budžeta institucija BiH je potrebno obezbijediti dodatna sredstva kao za refundaciju fondovima i otpremnine u iznosu 10.250.000, u 2011. godini 7.700.000, u 2012. godini 10.800.000, u 2013. godini taj iznos nije ni napisan, nego stoji da ističe produženi ugovor za preko 1.000 lica koja su trebala biti otpuštena 2010. godine, za koje takođe treba obezbijediti otpremnine i refundaciju fondovima, za što ne postoji uopšte računica koliko bi trebalo novca za tu namjenu.

Mi nećemo podržati, zato i sad navodim pojedinačno razloge. Prvo, nećemo podržati jer iz cijelog procesa oko ovog zakona stoji SDA. Dakle, SDA predlagač, SDA ministar odbrane koji je na kraju inicijator cijelog ovog zakona, SDA zamjenik ministra koji je došao ... na Predstavnički dom i doveo u zabludu parlamentarce. I zbog toga, znači jasno je zašto je fino imati iza sebe 2.000 ljudi koji će glasati, ali to nije pošteno i nije korektno.

Drugo, entitetski fondovi isplaćuju penzije. Poznato je šta je Federacija uradila sa velikim brojem prinadležnosti za pojedine kategorije i dovela skoro u kolaps finansijski sistem Federacije. Ovo je pokušaj i na mala vrata još jedna beneficija za 2.000 ljudi da se da, što s naše strane ne može biti prihvaćeno, jer mi smo konstatovali u RS-u da samo 7% ljudi je otišlo u penziju sa 40 godina staža. I nijedna beneficija po osnovu penzionisanja više ne može se razmatrati. To je prošlo vrijeme. Evropske zemlje razmišljaju da se poveća sa 40 na 45 godina, a mi stalno pronalazimo i izmišljamo nove varijante kako ćemo penzionisati ljude.

Dakle, kad bi se usvojio, šta znači usvajanje ovog zakona? To znači da bi se penzionisanje ovih 2.000 ljudi vršilo mimo entitetskih zakona. Ne vidim kako bi to moglo uopšte biti izvodljivo. U Fondu PIO RS-a nema nijednu odredbu koja omogućava raniji odlazak u penziju ni za jednu kategoriju u odnosu na opšti propis koji je sadržan u Zakonu o PIO za 40 godina. Takođe, Strategija reforme ovog fonda podrazumijeva najviše ..., i sad 2010. godine pričati o novim beneficijama je bespredmetno.

Dakle, nema novih privilegija i to je ključni razlog što mi ne možemo podržati ovaj prijedlog zakona.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ko se dalje javlja za riječ? Gospodin Slobodan Šaraba se već javio. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja ću podržati principe ovoga prijedloga zakona iz dva osnovna razloga, a daću i obrazloženje.

Prvo, ovim Prijedlogom zakona o dopunama Zakona o službi u Oružanim snagama rješava se trenutni problem statusa vojnika učesnika proteklog rata, kojima se zbog trenutno

važecih odredbi zakona onemogućava produženje vojne službe. I drugo, što predložene dopune Zakona o službi u Oružanim snagama nisu u suprotnosti sa obavezama koje je BiH prihvatila. To su principijelne stvari.

Drugo, moram da kažem da nikada za kratko vrijeme nisam imao više poziva sa terena od Trebinja do Novog Grada, preko ljudi iz Foče za koje mislim da su ovdje negdje, koji mole i traže rješenje za svoj trenutni status i za situaciju u kojoj su se našli, i navode mi cifru da je to nekoliko stotina ljudi koji jednostavno u ovome zakonu vide rješenje svog egzistencijalnog statusa. E, to je razlog zašto ja podržavam principe ovog prijedloga zakona. Ja ovaj zakon vidim kao privremeno rješenje. I sve da je gospođa Majkić u pravu sa nekim svojim zahtjevima i sa nekim svojim tvrdnjama, ja zbog ovih poziva sa terena i ovih ljudi, koji u glasu „za“ vide pomoć za sebe i spas za svoju egzistenciju, ne mogu da glasam drugačije. Zato ću dati podršku ovome zakonu i biti za njegovo usvajanje u ovome trenutku.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Rančić, pa Drago Ljubičić.

HAZIM RANČIĆ:

.../kratko isključen mikrofoni/... možda poštovanoj kolegici Majkić se ne sviđa što je predlagatelj zakona iz SDA, no ne bi to trebalo da joj smeta i ne bi to trebao biti razlog njenog rukovođenja za glasanje za zakon ili protiv zakona. Ja ću samo nas sve podsjetiti na hronologiju pokušaja rješavanja ovog pitanja.

Dakle, imali smo zakon od gospodina Sefera Halilovića iz Predstavničkog doma. On normativno ni suštinski nije bio na tom nivou da je zadovoljavao rješavanje ovog problema i odustao je. Prihvatio je da se iznađe novo rješenje. Pa smo imali prijedlog gospodina Lozančića iz Predstavničkog doma, isto na ovu temu i pokušaj da se riješi ovaj problem. Otišao je predaleko na način da je izjednačio i aktivne pripadnike i rezerviste, eventualne rezerviste u svim pravima i obavezama. Nakon što smo mu to ukazali na Komisiji za odbranu, on se složio da se sačini novi prijedlog zakona koji bi efikasno riješio pitanje pripadnika Oružanih snaga koji su učesnici, je li, ovog rata iza nas, najmanje dvije godine. I, zbog njihovih provedenih 20 godina, nemogućnosti daljnjeg rješavanja njihovog statusa, a nemogućnosti produženja profesionalnog ugovora za ove kategorije, s druge strane našeg puta prema NATO-u, ovaj zakon rješava statusna pitanja ove kategorije lica u Oružanim snagama BiH.

Kada su u pitanju principi, dakle ništa nije skriveno, imate obrazloženje na nekoliko stranica i finansijske podatke. Kolegica je čitala neke druge, koje možda samo su njoj dostupni, mi to nismo dobili. Trebala je sa nama možda podijeliti te podatke. Dolazi do određenih ušteda u razlici između novca koji primaju ove kategorije i budući vojnici koji bi bili primljeni. Broj je proizvod odnosa snaga i utvrđenog broja pripadnika i oficira i vojnika u Oružanim snagama BiH, nije na štetu niti jednog konstitutivnog naroda i smatram da trebamo podržati principe ovog zakona.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Drago Ljubičić, pa Božo Rajić.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući. Pozdravljam članove Kolegija, kolegice i kolege članove Doma, gospodu iz Savjeta ministara, uvažene goste, gospodina Belkića iz Predstavničkog doma.

Ovako kratko što se tiče izmjena i dopuna ovog zakona. Ja ću pokušati samo prokomentarisati nekoliko stvari. Mislim da je od ranije poznat stav SNSD-a kada su u pitanju Oružane snage BiH, ali evo ja ću ga kratko ponoviti. Mi mislimo da Oružane snage BiH u ovakvoj BiH i sa ovolikim troškovima nisu potrebni. To je od ranije poznat stav SNSD-a. Za ovakvu državu, sa ovakvim finansijskim stanjem i ovim okolnostima, mislimo da je to prevelik trošak za ovu državu a biću iskren, nikoga ne želim da povrijedim time, ne vidimo nekakvu posebno veliku korist od toga. Znači, ne želim nikoga da vrijeđam, niti da potcjenjujem, tako da je to samo jedno dopunsko obrazloženje i našeg stava koga je iznijela gospođa Majkić po pitanju ovih izmjena i dopuna ovog zakona.

Ja na jedan određen način mogu da uvažim situaciju ovih ljudi i njihove probleme njihovog statusa zato što su oni dovedeni prethodnim zakonom u ovakvu situaciju, sad ovu u koju su dovedeni. I ja to na jedan određen način mogu da razumijem i njihovu borbu da traže rješenje da se riješi njihov status. Ali, mislim da je onda u startu pogriješeno kada su formirane ove snage, Oružane snage na ovakav način kako su formirane. Znači, s te strane ja uvažavam njihove probleme i mogu da razumijem.

I na kraju nešto bih samo kratko ovako prokomentarisao. Kada je u pitanju ovaj član 2. i vidimo prijedlog pod kojim uslovima sada se ide na mogućnost penzionisanja ovih ljudi. Nisam u javnosti prepoznao, niti vidio bilo kakve komentare po prijedlogu, znači ovih uslova za penzionisanje, jer ovdje se daje mogućnost penzionisanja ljudi sa 20 godina radnog staža i ispod 20 godina radnog staža itd. Nisam osjetio niti čuo komentare javnosti, a pretpostavljate zašto ovo i komentarišem. Jer, mi smo imali sličnih zakona, prijedloga ustvari, prijedloga zakona za neke druge ljude, pa je javnost izuzetno burno reagovala. Nisam osjetio reakciju na izmjene ovog zakona.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Božo Rajić. Izvolite, pa Božo Ljubić onda.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ma ja ću probati se našaliti malo iako nije tema za šalu. Svi znate onu zgodu kada su kod kadije došli dvojica suparnika koji se spore. Jedan ispriča priču, kaže u pravu si. Dođe drugi, suprotna strana, kaže kadija u pravu si. Veli žena pa kako tako u pravu i jedan i drugi. Kaže, ženo i ti si u pravu. Mislim da je ova priča dobra podloga za ovo o čemu mi danas

razgovaramo. Dakle, svi su u pravu. Najviše su u pravu ljudi koji su dovedeni u situaciju da moraju rješavati golu egzistenciju. U pravu su oni koji kažu da je ovo otvaranje procesa i uvođenje još jednog specifičnog prava koji ima svoje finansijske zahtjeve i svoju težinu i koji ima stanovitu vrstu otpora, i u javnosti i u međunarodnim institucijama. Ne treba zaboraviti da još do jučer nismo riješili pitanje aranžmana sa Međunarodnim monetarnim fondom, Svjetskom bankom itd. koji na to gledaju sa podozrenjem.

Međutim, u pravu smo i mi ovdje koji se dijelimo u razmišljanjima o tome problemu, treba li ga riješiti ovako ili ga ne treba riješiti, ali ne bismo smjeli biti bezosjećajni, jer mi smo kao parlament, kao najviše zakonodavno tijelo u državi najodgovorniji, čak i za ona djela i za one odluke koje su donijeli naše kolege u prošlim mandatima, a pogotovo za svoje odluke. Nisam siguran da je u mandatu donošenja svih reformskih odluka vezano za sustav obrane BiH i donošenje zakona koje danas limitira poziciju ovih ljudi o kojima govorimo da je Parlament baš tada imao uvid i u vidu sve činjenice i da je krajnje senzibilizirano razgovarao o tim mogućim posljedicama koje će se prije ili poslje pojaviti na dnevnom redu. I u tom smislu se mi kao sljednici ovog najvišeg zakonodavnog tijela, odluka svojih kolega iz prethodnih mandata, moramo osjećati odgovornim da nađemo rješenje za ovakva pitanja.

Dakle, u tom smislu ja podržavam načela ovoga zakona bez ikakve dvojbe. Treba otvoriti proceduru, treba ući u proces i vidjeti možemo li naći rješenje da se ta grupacija ljudi koji su obavili svoj zadatak onda kada je bilo najvažnije i koji su služili u tim Oružanim snagama prema našim odlukama, našim zahtjevima svih ovih godina, da bi danas bili dovedeni u situaciju da ne znaju kuda će. Dakle, moramo pokušati naći neko rješenje uz svijest o tome, o svim ovim rizicima i svim ovim podozrenjima koja postoje i u zemlji i izvan zemlje. Ali bi možda bilo dobro, iako ne bi trebalo otvarati raspravu o suštini zakona, možda bi bilo dobro, uz prihvaćanje načela ovoga zakona, razmisliti da se u amandmanskoj fazi pokuša pročititi zakon od nekih elemenata subjektivizma. Dakle, uz sav respekt, svo poštovanje prema sadašnjem ministru i budućem ministru obrane, ja bih iz teksta zakona isključio nadležnost ministra da on predlaže, da odlučuje, to mora biti pravo koje se tiče automatizma. To je jedno.

I drugo, možda bi trebalo razmisliti o tome da se stvori povoljnija klima i među nama i u ovoj našoj javnosti za donošenje takvog zakona da se u ovome tekstu u članku 1. kaže da se to odnosi na one koji su namjane dvije godine bili u borbenom, u operativnom sastavu ovih tri komponenti vojske. Da ne budemo došli do toga da rješavamo pitanje logističara, evo.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Božo Ljubić, izvolite.

BOŽO LJUBIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolege i kolegice zastupnici, ja ću odmah reći da podržavam principe ovoga zakona uz sav ovaj kontekst o kojem je govorio kolega Božo Rajić, koji zapravo ima mjesta.

Međutim, o čemu se radi? Prva stvar, ovaj zakon ne mijenja položaj Oružanih snaga u sustavu BiH. Prema tome, tu nema dileme. Ovaj zakon zapravo rješava nešto što ovaj sistem naš nije uspio riješiti na drugi način i stoga, a s druge strane ovaj zakon u najmanju ruku, da tako kažem, donosi nešto više pravednosti u ovaj sustav rješavanja egzistencijalnih problema, socijalnih problema bivših boraca, branitelja sve tri komponente ovdje u BiH, jer ne treba zaboraviti da smo mi imali, dakle za one sudionike vojski koji su ranije penzionirani, a bili su članovi aktivnog sastava, druge načine rješavanja njihovih egzistencijalnih problema. Prema tome, sad očito to više nije moguće i ja mislim da je ovdje nađen jedan takav pristup na koji je to moguće ujednačiti.

I druga stvar zašto ja smatram da ovaj zakon neće napraviti nikakve probleme u budućnosti. Pa zapravo njegove posljedice bit će skoro jednokratne. Dakle, mi nećemo u budućnosti imati više ljudi koji su članovi aktivnog sastava vojske a koji su u isto vrijeme bili i pripadnici oružanih formacija BiH jer, jednostavno, godine prolaze i njihova dob više ih ne kvalificira za članstvo u vojsci, prema tome, u aktivnom sastavu sadašnjem. Prema tome, evo ja mislim da uz popravke koje su moguće i na tragu i ovih prijedloga, diskusija gospodine Bože Rajića, mislim da bi mi trebali podržati u ovom čitanju, u ovoj fazi ovaj zakon, jer zbilja, kao što je rekao i kolega Šaraba, do mene su dolazili mnogi ljudi koji zaslužuju da se njihov status riješi i mi se ne možemo oglušiti o te stvari. Na kraju krajeva, to sve skupa je rješenje problema jedne ovako značajne populacije i poboljšava svakako i sigurnost čitavog sistema BiH.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Branko Zrno, izvolite.

BRANKO ZRNO:

Hvala lijepa.
Ma, ja bih se samo pridružio onima i pozvao kolege iz reda srpskog naroda da u ovoj fazi podrže, znači u prvom čitanju podrže ovaj zakon. Imamo kada razgovarati, imamo amandmansku fazu, jer principijelno, pazite, mi kao parlamentarci moramo podržati rješenje, jer nam rješenje treba. Ne tvrdim da to jeste ovo, da to jeste ovaj prijedlog, ali ovaj prijedlog izmjena i dopuna, sad je i replika, koji nam ... dolazi od stranke, pred nas je ovaj prijedlog došao iz Zastupničkog doma, kao njihov prijedlog izmjena i dopuna Zakona o službi u OS. Znači, iz svih ovih razloga koje su kolege navele, mislim da ovaj zakon zaslužuje, ako ništa drugo, da ga podržimo u ovom prvom čitanju.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Ponovo gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja sam mislila da će argumenti koje sam navela biti dovoljni, pa nisu. E onda moram da iznosim posljednji argument pred ovaj dom. To je pismo Ministarstva finansija od 2.7.2009., zavedeno pod brojem 05-02-2-5505-2/10 i naslovljeno na Ministarstvo odbrane. Dakle, Ministarstvo finansija konačno daje odgovor. Ovo sam dobila neposredno pred sjednicu, a

pismo je napisano 2.7., neko ga je sve vrijeme držao u ladici. I šta piše Ministarstvo finansija, samo ću vam dvije rečenice, na tri strane je sadržaj. 'Predloženi zakon nije prihvatljiv iz finansijskog aspekta i njegovo sprovođenje bi predstavljalo opasnost po fiskalnu održivost Proračuna institucija čiji prihodi su izuzetno ograničeni. U Proračunu institucija BiH za 2010. godinu nisu planirana sredstva za ove namjene u okviru Proračuna Ministarstva odbrane, niti je moguće iznaći bilo koja sredstva za namjene eventualnim rekonstruisanjem ovog proračuna. Predloženi zakon u svojoj srži posjeduje elemente socijalne politike koja je u isključivoj nadležnosti entitetskih vlada ... i iz tog razloga finansiranje ovog zakona iz Proračuna institucija je upitno. Na temelju iznijetog, u tački 2., Ministarstvo finansija i trezora daje negativno mišljenje na Prijedlog zakona o dopuni Zakona o službi u Oružanim snagama'.

SULEJMAN TIHIĆ:

Replika, Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Samo jedno polupitanje. Ko je potpisao taj akt?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ministar Dragan Vrankić.

BOŽO RAJIĆ:

Vrlo bitno mi je to pitanje. Je li potpisao ministar osobno ili neko za njega?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dragan Vrankić. Koliko je meni poznato, ovo je njegov potpis.

BOŽO RAJIĆ:

Ja mislim da to treba provjeriti.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. Božo, je li replika jer Ilija Filipović se javio za riječ isto.

BOŽO LJUBIĆ

/nije uključen mikrofoni/

SULEJMAN TIHIĆ:

Replika, je li? Izvolite.

BOŽO LJUBIĆ:

Pa gledajte, moja replika se odnosi na vas iz Kolegija. Dakle, ja mislim da mi danas trebamo ovu sjednicu dočekati ravnopravni i da imamo svi, da tako kažem, iste resurse informacija da bismo mogli odlučivati, a ne da vi za sebe zadržavate informacije, a onda u diskusiji te informacije koristite da bi pobijali naše argumente. Ali pored vaše informacije, ja sam za principe ovoga zakona.

SULEJMAN TIHIĆ:

Vidite, nismo mi dobili. Mi smo dobili isto što i vi službeno. Prema tome, nemam ni ja ovo što gospođa Majkić čita.

Ali da vidimo, Ilija Filipović dugo čeka na riječ, pa evo izvolite, gospodine Filipoviću.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ja pozdravljam sve nazočne i hvala za riječ.

Ali, nakon što sam čuo argumente, nakon što sam čuo argumente iznesene iz ovoga pisma, dakle ja moram svima reći ovdje, pa i gospodinu Ljubiću, da to pismo ja kao član Kolegija nemam, evo nema ga ni Tihić, a očito je, dakle, svojim marom i svojim kanalima gospođa Majkić je došla do ovog pisma ali me ne buni. Molim, ona je došla, dakle pismo postoji, ja ga ne poričem, nisam siguran, ja ne znam kako se gospodin ministar Vrankić potpisuje, da li je to ili nije, to je sad za grafologe, dakle. Ne znam kako se potpisuje, vidio sam potpis postoji, ne piše za. Ali, da nije iznesen ovaj argument, podržao bih ja ovaj prijedlog zakona. I dalje mislim da treba podržati prijedlog ovakvog zakona i naći rješenje za ove ljude. Dakle, tu nema nikakve dvojbe.

Da mi je netko rekao '95., pa došao Dejtonski mirovni sporazum, imat će ova zemlja jedinstvene oružane snage, ja bih mu rekao – bedače jedan, o čemu pričaš!? Svi mi tako smo mislili. I ne mislim da je to pogreška što ova zemlja ima jedinstvene Oružane snage BiH. Mislim da je to ogroman napredak i da je tu uložen jedan ogroman trud, kako domaćih tijela vlasti, iako se o uspjesima koje naprave domaća tijela vlasti uopće ne govori, čekaju se samo negdje iza ćoška nekakve pogreške da bi se napala domaća vlast, legalno izabrana na neposrednim izborima kao i svake godine, ali to je posebna priča, stvaranje jedne klime protiv određenih opcija koje vladaju u ovoj zemlji. I koliko su napadi jači, toliko te opcije duže će ostati na sceni političkoj u ovoj zemlji, u to budite sigurni.

Dakle to je, vama očito iz SDP-a ne odgovara ova priča, ali ja vam to moram potvrditi i opet udaram pečat na ovo sad što sam rekao, dakle to je jedna činjenica koju bi mi morali imati u vidu. Ovo je zakon koji nikoga ne diskriminira. Ovaj zakon je potrošni za zemlju. Ali kad sam čuo ovo stajalište iz Ministarstva financija i trezora, ja još hoću o jednoj stvari podsjetiti, na jednu stvar podsjetiti ovaj dom. Ova zemlja nema razvojni proračun. Ova zemlja nema proračun koji prati potrebe državljana, građana BiH. Mi imamo kotizacijski proračun kao kad idete na seminar, platite kotizaciju, dođete, primite materijale za taj seminar, vratite se kući. Seminar gotov, zatvorena konstrukcija financiranja, vi ste zadovoljili svoje potrebe. Mi smo ograničeni u državi na najvišoj razini u zakonodavnom tijelu ove države donijeti zakon koji obvezuje proračun za jedan fening više nego u prošloj kalendarskoj godini. Jednom mora doći kraj da se i to prekine i da netko uvijek ima polugu, ima palicu, ima snagu, ima moć reći 'neće se povećati proračun ni za jedan fening'. Ovaj zakon traži materijalna sredstva. On traži i ne pravi razliku ni po boji, ni po rasi, ni po naciji, nego ono što je zatečeno, nešto što je nekakav standard. Sigurno to nisu izmislili ljudi u Ministarstvu obrane, dobili su određene migove, gospodo, približavamo se euroatlantskim integracijama, kucate na vrata NATO-a, svedite Oružane snage u razumnu mjeru, dajte ljudima, pronađite rješenje, već je takvih pokušaja i bilo.

Znate koliko ova zemlja ima privilegiranih mirovina? Mogu govoriti otvoreno jer ih nema parlamentarac. Bilo je određenih pokušaja i bilo je vike i cike, znate koliko, za nas 57 u

ovom parlamentu. Što druge naše susjedne zemlje u okolici imaju, i neka imaju, valjda će jednog dana i ova zemlja i ovaj parlament postat *Parlament* i sam odlučivati bez određenih pritisaka, biti svjestan da ne može raditi drugačije nego drugi i ne dozvoliti da članovi Predsjedništva države, šefovi država koji su radili najodgovornije dužnosti za ovu zemlju, predsjednici parlamenata, uvaženi zastupnici koji se troše da bi nekome ostvarili određena prava, jer smo određene zakone o privilegiranima mirovinama donosili i u jednom entitetu i u drugom entitetu i u ovom parlamentu. Uvijek se nađe neka grupica koja nađe nekakav razlog da omalovaži, obespravi, i to bešćutno, dakle bez ikakvih argumenata, samo zato što netko nešto traži. Ovdje se traže također jedna značajna sredstva i ja mislim da mi donošenjem ovoga, prihvaćanjem, polazim od toga da će prevladati razum, da će proći prvo čitanje, da ćemo u amandmanskoj fazi popraviti to da bude prihvatljivo svima, stvoriti jednu obvezu da Ministarstvo financija planira određena sredstva koja luče ovakav zakon. Luče ih kroz, ne znam koliko godina, ali da će svake godine biti dužan kad Parlament donese zakon, onda Ministarstvo financija mora predvidjeti sredstva za provedbu tog zakona. Mi ne možemo sad reći nije planirano u poziciji: od ovog trena se neće početi provoditi ovaj zakon. Može se u amandmanskoj fazi reći da je primjena ovog zakona od sljedeće fiskalne godine, za dvije godine, ali nemamo pravo nešto što je već dopušteno mnogima da odu zato što imaju odličje, zato što imaju zapovjednu dužnost, zato što su mnogi i mnogi već riješili ta pitanja na drugi način, sada ljudi mnogi od njih jesu, vjerujem i najveći broj, i sudionici domovinskog rata, neka odu časno u mirovinu i neka ne čekaju mirovinske dane kakve će sačekati parlamentarce ako to na isti način ne reguliraju, pa će otići prpat po kontejnerima sutra. Nemojmo da nam braniteljska populacija, dakle nemojmo to dopustiti da nam braniteljska populacija prpa po kontejnerima, jer nema adekvatno riješen status a otpustila ih ova država koju su i sami stvarali.

Mislim da sam vam dovoljno rekao. Ovo je Parlament, ovo je najveće zakonodavno tijelo, ono može stvoriti obveze ali će i iza toga stajati kad se bude donosio proračun da se taj zakon provede do kraja, da ne kažemo nema sredstava. Sredstava ima samo ih treba racionalno upotrijebiti.

Hvala vam lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Adem Ibrahimpašić se javio za riječ. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

Ja moram priznati da mnoge argumente koje je iznijela ovdje gospođa Majkić ja uvažavam. Ja sigurno nisam neko ko bi nekog poslao u penziju sa 20 godina. Ja sam se narintao čitav život pa mislim da i drugi trebaju da se narintaju. Međutim, ovdje se radi o nečem sasvim drugom. Mi smo proizveli ove ljude. Mi smo proizveli sada i njihov problem. Ja evo polako, po računu, po glavi ako je to 2.000 ljudi, ako je ta penzija 400 maraka, lupam ja sada, onda je to 800.000, jel', na mjesec.

ALMA ČOLO:

Nije 400 više od 400.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Pa eto, neka je 400, ne znam ni ja. Dakle, to su te pare otprilike o kojima ona i govori, ali me niko ne može uvjeriti da u ovom budžetu, kakav god imamo, mi ne možemo naći uštedu od tih nekih 10-tak miliona maraka i ovu stvar pošteno završiti. Pa ako treba i na teret evo i nas svijetu. Mi smo taj problem stvorili, mi taj problem moramo riješiti i taj se problem može riješiti. Sigurno da to što je govorio Kasumović nije tačno, ovo je bliže istini, ali nisu to neke pare koje se ovdje ne mogu iznaći i tim ljudima pomoći. Ja ću zato glasati za principe ovog zakona. Uvjet je ovo o čemu je govorio i Božo i Ilija, da se to objektivizira da vidimo gdje smo tačno i u ovom periodu mi to možemo. Ja ću dakle glasati za principe ovog zakona.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Da li se još neko javlja za riječ?

Evo, da ja kažem samo par riječi, možda, s obzirom da je prozvana SDA. Ne želim otvarati neku posebnu raspravu, ali smatram da nije bitno sada da li je taj prijedlog došao od nekog poslanika SDA ili, evo pošto je gospođa Majkić to pominjala, iz SNSD-a. Treba gledati šta piše u tome prijedlogu i da li je to prihvatljivo, da li je to korisno, da li treba Parlament podržati. Uostalom, nama je ovdje došao prijedlog Zastupničkog doma, a ne SDA.

I ja bih se pridružio svim onima koji govore da treba podržati Prijedlog zakona u prvom čitanju i treba podržati ove principe. Također, mislim da bi trebalo do vremena usvajanja pribaviti zvanično mišljenje Ministarstva finansija s tim što ovo što gospođa Majkić govori i na šta se poziva, to je dopis koje je Ministarstvo finansija uputilo Ministarstvu odbrane, ja sad ne znam u povodu kojeg prijedloga, povodom koje inicijative itd, tako da mi do sljedeće sjednice imamo zvaničan stav Ministarstva odbrane, tim prije što, koliko sam vidio, ovdje u sadržaju zakona se kaže da se zakon primjenjuje, koliko mi se čini, od 1.1.2010. godine. Znači, Ministarstvo finansija bi trebalo da da i odgovor kako osigurati ta sredstva. Ali, dobro da ne polemišemo. Trebamo zatražiti zvanično mišljenje ovdje prema Domu narodu, a ne ono što je išlo prema Ministarstvu odbrane. Imamo, evo prilike da i ovu populaciju, na neki način, riješimo jer radi se o Oružanim snagama BiH. U entitetima smo to riješili na manje ili više zadovoljavajući način. Obaveza naša jeste da i ovu generaciju, jel' tako, otpratimo u jednu zasluženu penziju. I ovaj zakon ima jedan tako privremeni karakter. Neće ni država posebno biti time oštećena, niti će to pogoditi budžet. Prema tome, slažem se i predlažem da ovaj zakon usvojimo u prvom čitanju.

Pošto se više niko ne javlja za riječ, ja bih stavio Prijedlog zakona na glasanje.

Ko je „za“? To je 10 glasova „za“.

Ko je „protiv“? Tri su glasa „protiv“.

Idemo, nema entitetske većine, idemo onda drugi krug glasanja, o pokušaju usuglašavanja nema koristi, je li tako?

Ponovo glasamo.

Ko je „za“? 11.

„Protiv“? Tri.

Konstatujem da je Prijedlog zakona o dopunama Zakona o Oružanim snagama BiH u prvom čitanju prošao.

... Jeste usvojen, predlažem da se usvoji ovaj zaključak.

DUŠANKA MAJKIĆ
/mikrofon nije uključen/

/zajednička diskusija/

SULEJMAN TIHIĆ:
Od broja prisutnih.

/zajednička diskusija/

SULEJMAN TIHIĆ:

Imamo još jedan zaključak da se amandmanska faza skrati na sedam dana.
Ko je „za“?

DUŠANKA MAJKIĆ:
Molim vas, pauzu tražim 5 minuta.

SULEJMAN TIHIĆ:

Čekaj da završimo glasanje.
Ko je „protiv“?

DUŠANKA MAJKIĆ:
Ne znam o čemu glasamo.

SULEJMAN TIHIĆ:
O ovom zaključku da se skrati na sedam dana.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ma nema priče dok ne završimo ovo oko glasanja. Nemojte, molim vas, nas je četiri i ne može da bude svih četiri „protiv“. Kad je pet, onda četiri, a kad je četiri, onda je ...

SULEJMAN TIHIĆ:
Zato ima jasan stav oko toga, gospođo Majkić, to više ne treba raspravljati.

DUŠANKA MAJKIĆ:
Ma nemojte ...

SULEJMAN TIHIĆ:
Evo izvolite, Ilija Filipović. Možda gospođa Majkić prvo, pa onda

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne može nas dvoje biti, a da četiri bude ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ako mogu objasniti, gospođo Majkić. Iskreno ću Vam to reći. Dakle, mi smo višekratno imali taj problem i prevladali smo ga, ja sam mislio za sva vremena.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Kad je pet?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Kad se glasuje u drugom krugu, ne smije biti više od dvije trećine, dakle dvije trećine ili više od dvije trećine izabranih u jednom entitetu. Ne prisutnih nego izabranih u jednom entitetu. Ovdje nije bilo „protiv“ četiri glasa, nego tri glasa iz Kluba Srba jer vas je ovdje četiri. Dakle, legitimna je i ispravna je odluka koju smo donijeli.

SULEJMAN TIHIĆ:

Mi smo donijeli odluku, ali evo gospođa Majkić traži pauzu pola sata.

_____ (?)

5 minuta, nemoj ...

SULEJMAN TIHIĆ:

Koliko tražite?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pola sata.

SULEJMAN TIHIĆ:

Pola sata traži.

/PAUZA/

SULEJMAN TIHIĆ:

Dame i gospodo, evo nastavljamo sa sjednicom. U toku je bilo glasanje. Glasali smo o Prijedlogu zakona. Ostalo je da glasamo o zaključku koji se tiče skraćivanja amandmanske faze na sedam dana, jer nije zabilježen taj rezultat glasanja, pa evo ja stavljam na glasanje ovaj zaključak o skraćivanju amandmanske faze.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofoni/

SULEJMAN TIHIĆ:

Ili da izglasamo ovaj zaključak pa ... Glasamo prvo o ovom zaključku pa ću dat riječ šefu kluba.

Ko je „za“? O skraćanju na sedam dana.
 Ima li ko „protiv“?
 Tri glasa „protiv“.

Nema usaglašavanja. Moramo još jedanput glasati.
 Ko je „za“?
 „Protiv“?
 Isti rezultat – 11:3. Usvojen je ovaj zaključak.

Dao bih riječ predsjedniku Kluba Dragi Ljubičiću. Izvolite, gospodine Ljubičić.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Pa razlog zašto smo tražili pauzu, jednostavno, željeli smo da obavimo dio naših konsultacija kada je u pitanju evo prijedlog ovog zakona i vezano za samo glasanje. Ono što želim da kažem, naše je mišljenje da je usvojen zakon na način kako je usvojen, izmjene, ove dopune zakona, ali ono što smo mi mogli da u konsultacijama dođemo do jednog zaključka: radi se o zakonu koji jednostavno je neprimjenjiv kada su u pitanju uslovi penzionisanja. Evo, kada govorimo o zakonu, penzionom zakonu u RS-u koji reguliše ovu problematiku, taj zakon ne prepoznaje ove uslove za penzionisanje i naša je procjena da će biti vrlo teško ovaj zakon primijeniti, odnosno nemoguće. Po postojećem zakonu sada u RS-u nemoguća je primjena ovog zakona. Radi se o zakonu, znači jednostavno da zaključim, neprimjenljiv zakon.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
 Prelazimo na 12. tačku dnevnog reda.

IVO MIRO JOVIĆ
 /mikrofon nije uključen/

SULEJMAN TIHIĆ:

Ma, da sad ne raspravljamo. Dobro. Izvolite, gospodine.

IVO MIRO JOVIĆ:

Neću raspravljati, uopće nije vezano za zakon, nego Vi, gospodine predsjedatelju, dva puta ste ponovili da je 11 „za“, a 10 je „za“.

SULEJMAN TIHIĆ:

10 „za“, hvala lijepo. Hvala na ispravci. Ipak, dobro je što sam Vam dao riječ.

Tačka 12.

Ad. 12. Prijedlog zakona o popisu stanovništva, domaćinstava i stanova u Bosni i Hercegovini 2011. godine (prvo čitanje)

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je prvo čitanje ovog prijedloga zakona. Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i principima na kojima je zasnovan. Dobili ste Mišljenje Zajedničke komisije za ekonomske reforme i razvoj. Komisija je prihvatila principe predloženog zakona.

Riječ dajem predsjedavajućem ove komisije, gospodinu Zoranu Koprivici. Izvolite.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Evo, ne bih ništa posebno dodao tom Vašem obrazloženju. Svi članovi Doma naroda su dobili u pisanom obliku Mišljenje Komisije za ekonomske reforme i razvoj koja je na sjednici prije nekoliko dana podržala Prijedlog zakona o popisu stanovništva, domaćinstava i stanova u BiH 2011. godine. Dakle, podržala je principe pomenutog zakona. Kako rekoste, Predstavnički dom je i u drugom čitanju usvojio pomenuti zakon. Pred nama je da se danas izjasnimo o principima pomenutog zakona. Ja predlažem, ovdje je pored odluke ove komisije da se podrži sa osam glasova „za“ i bez glasova „protiv“ principe zakone, Komisija je razmatrala i prijedlog gospodina Rančića vezano za skraćivanje amandmanske faze. Taj zaključak nije prošao. Dakle, evo tu smo u prilici danas da se izjasnimo o principima pomenutog zakona. Predlažem Domu da se o tome izjasni.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Evo gospodin Ivo Miro Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Predsjedatelj našeg povjerenstva, u kojem sam također član, iznio je sve točno i vidjeli ste da nije bilo glasova „protiv“ i ja bih volio da to bude danas tako i na Domu. A da ne bi prošao ... sudbinu kao i na povjerenstvu ovo skraćivanje, da kolega Rančić ne bi, pa ću ja predložiti da se skрати vrijeme amandmanske faze.

SULEJMAN TIHIĆ:

Je li sedam dana opet.

IVO MIRO JOVIĆ:

Jeste.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala lijepo.
Gospođa Majkić se javila.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovane kolege, evo, danas imamo pred sobom još jedan značajan zakon koji je, kao što je poznato, jedan od uslova za priključenje EU i svi znaju i slažu se s tim da bi ... popis stanovništva u BiH trebalo se završiti 2011. godine kada to čine i ostale zemlje EU. Ne treba govoriti zašto nam je potreban popis. Znači, ne treba govoriti zašto je potreban popis zemlji koja ga od '91. godine nije imala, a i taj '91. godine, kao što je poznato, nije verificovan. Često se pozivamo na popis iz '91. godine, iako to nije ustavna kategorija, iako nigdje u Ustavu ne stoji da će se za konstituisanje vlasti na svim nivoima u BiH koristiti popis iz '91. godine, pa eto ipak to neke političke partije najčešće govore da je to taj osnov, i to je problem i ovog zakona.

Ja želim da istaknem da je moje mišljenje i većine ljudi koji se bave ovim da bi demografska slika BiH bila mnogo drugačija, čak i da nije bilo rata, jer 20 godina je predug rok da se stvari ne bi promijenile. U Zapadnoj Evropi se smatra da svake desete godine treba raditi popis, jer podaci su primjenjivi od treće do sedme godine, osma služi za još određene statistike ali deveta godina je već vrijeme kad se raspisuje novi popis kako bi novi relevantni podaci bili upotrijebljeni za donošenje odluka, bilo ekonomskih, bilo socijalnih ili svih drugih.

Poznato je da je nakon rata došlo do, tako kako jest došlo do i potpisivanja Dejtonskog mirovnog sporazuma, unutrašnje teritorijalne prekompozicije, da je bilo, čini mi se, 109 opština a da ih sad ima 140 i da je u opštinama koje nisu postojale prije rata takođe važno i ustaljeno pravilo bilo, koje nije ustavna kategorija, da se konstituiše prema '91. godini. Zaista je neobično kako konstituisati vlast u opštinama koje nisu postojale '91. godine prema popisu iz '91. godine.

Dakle, znamo kroz šta je sve prošla nadležna komisija Predstavničkog doma na usaglašavanju ovog zakona i vrlo visok nivo saglasnosti je postignut, izuzev člana 48. koji je ostao kao ključni problem za donošenje ovog zakona. Dakle, član 48. u kom stoji da će primjena podataka o etničkoj strukturi stanovništva prema popisu iz '91. godine važiti nakon okončanja ovog popisa za formiranje vlasti na svim novima u BiH sve do potpunog sprovođenja Aneksa 7. Dejtonskog mirovnog sporazuma. Pri tome, niko ni riječi ne kaže, znači ne zna se, ko je taj koji treba da kaže da je Aneks 7. implementiran, na koji način će se to proglasiti i može li u stvari ovaj princip, koji je ovako napisan, da važi sljedećih 20 godina. Dakle, nema nikakve ograde koja kaže da će se poslije nekog vremena, dakle nikakve garancije da će se ovo ispoštovati. Treba neko da kaže. Jeste da nam je u strategiji povratka negdje stajalo tamo da bi trebao povratak da se realizuje do 2014. godine, ali ovako otvoreni član ... 48. zaista omogućava da se to maksimalno zloupotrijebi.

Dakle, ako se zakon ne usvoji neće biti popisa na nivou BiH, što će govoriti o nemogućoj misiji ove zemlje, i to neće biti dobro ni za koga, a ako se usvoji, znamo šta to znači, i podršku SNSD-a u Klubu srpskog naroda ovaj zakon će dobiti samo pod uslovom da bude taj 48. član

brisan. Dakle, mi ćemo podržati principe ovog zakona, ali moram reći da njegova sudbina dalje zavisi od toga da li će ostati ili neće ostati član 48.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ko se dalje javlja za riječ? Ivo Miro Jović, Božo Ljubić, Alma Čolo.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ma, ja mislim da u našem radu danas zapadamo uporno iz problema u problem kad su zakoni u pitanju. Mi razmatramo u prvom čitanju zakon, ustavni temelj i načela, a mi uporno idemo u sadržaj zakona. Ne treba bježati od jedne činjenice koja je porazna, danas da imamo primjenu već zakona. Ljudi koji su u strukturama rada oko ovog posla sad već javno govore: teško je donijeti odluku da to bude i u listopadu naredne godine. I to je ono što me ograničava da bilo što razmišljam o nekim amandmanima, mada ih je bilo na desetke. Razlog je da je žurno doći do jednog rješenja zakonskog, ako recimo imam jedan dokument koji je plod međusobnog kompromisa i dogovora. Ali neka to ostavimo za ovih sedam dana, pa da danas se odmah izjasnimo o ovom ponuđenom u onom okviru za šta smo zaduženi u prvom čitanju, da ne širimo priču.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Božo Ljubić. Izvolite.

BOŽO LJUBIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolege i kolegice, 20 godina dakle nemamo popis, a popis stanovništva je uvjet za pristupanje EU, popis stanovništva je uvjet za ekonomsko i socijalno planiranje u BiH. Razgovoramo o ovomu već par godina, još dok sam bio u Vijeću ministara bilo je na dnevnom redu. Ja ću vam reći što je tada bio, da tako kažem, moj uvjet da bih podržao popis. To je da će se dakle primjena podataka o etničkoj strukturi primjenjivati nakon donošenja novog ustava. I to je bio naš ulaz i u parlamentarnu raspravu u Zastupničkom domu, ali je komisija, koju je formirao Zastupnički dom, nakon dugog vremena, da tako kažem, vrlo toleratno raspavljajući, argumentirano, došla do rješenja koja su, po meni, činila mi se prihvatljivim a i sama činjenica da je Zastupnički dom to i prihvatio. Očito je da mi u ovom momentu nismo u stanju doći do boljega rješenja uopće u BiH. Prema tome, svako naše dalje odgađanje i otvaranje novih pitanja, novih amandmana i rasprava, bojim se, dovelo bi do toga da ne bi imali zakona, ne bi imali propisa i samim tim sve naše projekcije, sve naše želje, sve naše, da tako kažem, deklaracije o želji za pristupanje EU bi mi bacili sami u vodu. A s druge strane, ja se ne slažem da bi, da tako kažem, držanje otvorenim ovoga termina koji znači završetak povratka na bilo koji način značilo manipulaciju.

Naime, ovo što se desilo u BiH tijekom rata nanijelo je goleme nepravde i građanima i narodima, posebice dijelovima pojedinih naroda, i čak, i ako bi se ovo poteglo na 20 godina, to

bi samo značilo, na neki način, kompenzaciju i dijelom ispravljanje nepravde, a ni na koji način manipulaciju. Međutim, nama je svima jasno da, naravno, povratak ne može beskonačno trajati, da postoje institucije u ovoj zemlji koje su u stanju donijeti, da tako kažem, odluku o tome kada možemo taj povratak smatrati završenim. Po meni, najviša institucija u BiH koja to može uraditi je Parlament, Parlamentarna skupština BiH na način kako ona inače donosi odluke.

Prema tome, ja bih apelirao na sve da ne otvaramo dalja pitanja, znajući kroz što se sve prošlo u fazi rasprave i u Komisiji i na Zastupničkom domu i mislim da smo sada na pragu toga da usvojimo zakon i da krenemo sa Evropom ka Evropi, a svako dalje otvaranje promjene amandmana, bez obzira što bi ih čak i ja imao na ovaj zakon, bi nas od toga udaljilo. A pogotovo danas nema razloga nikakvog da ne podržimo ovaj zakon, kao što je rekao kolega Ivo Miro Jović, jer se radi dakle o prvom čitanju, radi se o principima i smatram da bi stvarno danas napravili veliku grešku ako ne bi podržali ovaj zakon u prvom čitanju.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Gospođa Alma Čolo.

ALMA ČOLO:

Pa, ja bih kratko replicirala gospođi Majkić iako zalazimo u meritum samog zakona, i to nije danas na raspravi, nije predmet rasprave na ovom zasjedanju, ali ne mogu stvarno da ne odgovorim na njenu rečenicu, ja sam je doslovno zapisala: 'Popis stanovništva '91. godine nije ustavna kategorija'. Popis stanovništva '91. godine kao osnov za raspodjelu vlasti na svim nivoima vlasti je svakako ustavna kategorija, jer ustavna kategorija nije ono samo što je zapisano u Ustavu, nego ono što je sadržano u praksi Ustavnog suda BiH. A u presudi Ustavnog suda broj U-5/2000 koja sadrži četiri djelimične odluke po zahtjevu tadašnjeg predsjedavajućeg Predsjedništva stoji da rezultati etničkog čišćenja i genocida ne mogu predstavljati pravnu legitimaciju za razdiobu vlasti na bilo kojem nivou BiH. Ovo parafraziram napamet jer nemam pred sobom presuda, ali sam dobro upoznata sa tekstom sve četiri djelimične odluke. I na osnovu ove presude Ustavnog suda izmijenjeni su i usvojeni su amandmani na Ustav Federacije i Ustav RS-a u kojima je doslovno taj princip ugrađen u tekst samog Ustava i Federacije i RS-a. Ustavni sud nije mogao intervenirati na ovaj Ustav, ali je ta presuda svakako sastavni dio našeg ustavnog poretka i ni u kom slučaju, evo, sada gospodin Šaraba da polemizira sa mnom; možete, nema problema, ali ima ljudi koji to mogu sa naučnog i akademskog aspekta sigurno objasniti i Vama i meni.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Možemo li mi usvojiti ovaj zakon u prvom čitanju, o principima, da ne vodimo sada ove rasprave.

Ko je „za“?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Prijedlog zakona o popisu stanovništva, domaćinstava i stanova u BiH 2011. godine u prvom čitanju.

I sada zaključak što je predložio gospodin Ivo Miro Jović: da skratimo amandmansku fazu na sedam dana.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“? Nema.

Konstatujem da smo i ovaj zaključak usvojili jednoglasno.

Prelazimo na 13. tačku dnevnog reda:

Ad. 13. Godišnji izvještaj Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine za 2009. godinu

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste Godišnji izvještaj kao i Mišljenje Ustavnopravne komisije. Komisija predlaže Domu da usvoji Godišnji izvještaj Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH kao i preporuke za efikasniji rad ove institucije. Predstavnički dom primio je k znanju Godišnji izvještaj kao i preporuke za efikasniji rad Visokog sudskog i tužilačkog vijeća u narednom periodu.

Riječ dajem predsjedavajućem ove komisije, gospodinu Ivi Miri Joviću. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo.

Pred nama je jedan opsežan materijal. Doista treba dosta vremena pa ga proučiti, ali ja sam rekao i na Ustavnopravnom povjerenstvu, kada je u pitanju ovakvo izvješće, ono je sa stručnog i metodološkog stajališta, jednostavno, skup podataka, s kojom mi možemo i ne moramo biti suglasni, ali jednostavno, ovdje je pred nama slikovito, studiozno prikazano stanje rada jednog tijela sudbene vlasti.

Temeljem tog naše povjerenstvo je prosljedilo Domu na raspravu ovo izvješće i pošto ga trebamo uzeti k znanju, to su kolege i u Zastupničkom domu učinili, mi smo na Povjerenstvu dali i jedan dodatak u kojem, zajedno sa uzimanjem k znanju ovog izvješća, preporučamo i uzimanje i preporuka koje su ovdje iznesene za bolji rad i funkcioniranje ove institucije.

Sigurno da ukoliko bi ulazili u kompletni sadržaj, polemizirali bi, ali mi ne možemo polemizirati sa onim što je ovdje izneseno, jer naprosto to je, rekao sam, skup istinitih pokazatelja.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Za riječ se javio Branko Zrno.

BRANKO ZRNO:

Samo jedna ispravka, .../isključen mikrofoni/...

SULEJMAN TIHIĆ:

Uključite mikrofon, molim Vas.

BRANKO ZRNO:

Riječ je o izvješću, evo ga stoji, o Godišnjem izvješću Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća BiH za 2009. godinu, znači riječ je o formi o kojoj se izjašnjavamo glasovanjem, a ne primanjem k znanju.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, hvala.

Gospođa Majkić se javila za riječ.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Prvo bih voljela da vidim da li je predsjednik Visokog sudskog i tužilačkog savjeta ovdje.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

DUŠANKA MAJKIĆ:

Hvala lijepo. Dakle, prvi komentar vezano za ovo što je gospodin Jović rekao za ovu komisiju. Usvojiti ovaj izvještaj i preporučiti, istovremeno sa usvajanjem, bolji rad Visokog sudskog i tužilačkog vijeća je u nesrazmjeri. Prihvatiti, ili smo primili k znanju jer smo zadovoljni ili nešto fali ovdje. Ili je potrebno jedno ili drugo. Dakle, nije mi jasan stav Ustavnopravne komisije koja kaže da, eto, prihvatamo ga ali preporučujemo da oni bolje rade. Toliko o stavu ove komisije.

E sada nekoliko riječi o samom izvještaju. Sa svim poštovanjem koje gospodin Novaković kao čovjek struke uživa i onda kada govori se o takvom čovjeku zaista treba imati potrebnu dozu mjere, ali želim da kažem i nešto što je do sada bezbroj puta konstatovano pa, evo, i ja želim da kažem nekoliko riječi o tome. Postoji nekoliko pitanja koje ovdje često postavljaju kada je rasprava o izvještaju Visokog sudskog i tužilačkog savjeta. Prvo pitanje je selekcija kadrova u pravosuđu i, po nama, ona zaslužuje najveću pažnju. U tom kontekstu se postavljaju pitanja selektora, jer odlučivati o sudbini sudija i tužilaca uistinu predstavlja krajnje odgovoran posao. Nažalost, još uvijek nismo shvatili da li postoje stvarni kriteriji za izbor selektora, ni stručni, ni moralni. To je prvo pitanje.

Drugo, u ovom izvještaju stoji da se može konstatovati da su sudovi i tužilaštvo u 2009. godini postigli dobre rezultate. Ja ću vas podsjetiti da smo na prošloj sjednici imali razmatranje Izvještaja o radu Tužilaštva i ... da sam ja tad govorila o selektivnom pristupu Suda i Tužilaštva BiH i tačno poimenice navela slučajeve koji jako dugo traju i tada sam govorila o predmetu *Dobrovoljačka, Tuzlanska kolona, Silos, Kasarna Viktor Bubanj, Tarčin* i mnogi drugi. Takođe, često iz RS-a se manifestuje nezadovoljstvo sa ove dvije institucije, pa ta neobjektivnost koja, po nama, se čini i uočava od strane Suda i Tužilaštva reflektuje se ne samo u broju godina kazne, nego ima još jedna stvar koja je možda tipičnija tu: pravda i ... Suda i Tužilaštva BiH vidi se i po tome da se za zločine koje su počinili Bošnjaci podigne optužnica ili počne istraga u Sudu i

Tužilaštvu BiH pa se zatim naprasno ti predmeti prebacuju na niži nivo – entitetski ili kantonalni. Zbog čega? Zbog toga da bi se njima sudilo po zakonima bivše SFRJ, a Srbima i Hrvatima se sudi na osnovu zakona BiH. To je stvar o kojoj se često govori na različitim forumima na kojima se ... razgovara i raspravlja o Visokom sudskom i tužilačkom savjetu. Ja sam i tada govorila o nekoliko konkretnih slučajeva koji su uočljivi. Slučaj tužioca u Kantonalnom tužilaštvu Tuzlanskog kantona gdje svjedoci postoje da je bio uključen u ratne zločine ali on radi taj posao. Znači, ... sumnja se da je bio jedan od aktera. Drugo, da u Tužilaštvu u Doboju gdje godinama radi isto tužilac koji je osumnjičen za ratne zločine. Dakle, govorim o selektivnosti koja se provodi u ovoj zemlji.

I još jednu stvar, da ne dužim dalje, o unapređenju rada sudova i tužilaštava u BiH. Kažu da trenutno postoji 2,5 miliona neriješenih predmeta u BiH, od čega 500 hiljada u RS-u i 2 miliona u Federaciji. Kako poreskim obveznicima objasniti ovakvu neefikasnost pravosuđa ili još preciznije pitanje: Kako poreskim obveznicima objasniti ogroman utrošak sredstava Visokog sudskog i tužilačkog savjeta u odnosu na rad sudova?

Evo, to su neka pitanja koja ja kandidujem u nadi da ću dobiti odgovor na njih.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ko se dalje javlja za riječ? Zoran Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Htio sam ja postaviti samo nekoliko pitanja koja se tiču prije svega aktivnosti na unapređenju izvršnog postupka. Moje pitanje, dakle glasi: Šta se čini u tom smislu da se izvršni postupak pred sudovima u BiH unaprijedi, s obzirom da je evidentno da ima dosta nedostataka kada je riječ o postupku izvršenja? Takođe me interesuje: Šta se čini po pitanju efikasnijeg rješavanja komunalnih predmeta? Čuli smo da ima blizu 2 miliona neriješenih komunalnih predmeta. I, interesuje me: Šta je učinjeno po projektu medijacije u rješavanju ... privrednih sporova? Dakle, koji su rezultati medijacije u proteklom periodu?

Činjenica je da je opšte stanje, kako reče gospođa Majkić, u pravosuđu u odnosu na provedene reforme u ovoj oblasti nezadovoljavajuće, da imaju brojne primjedbe, prije svega na rad Tužilaštva BiH u postupcima procesuiranja ratnih zločina i značajnih prigovora kada je riječ o radu Tužilaštva BiH. Dakle, i to je moje pitanje upućeno zamjeniku predsjednika Visokog sudskog i tužilačkog vijeća.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Dalje ko se javlja za riječ? Alma Čolo. Izvolite.

ALMA ČOLO:

Pa, ja nemam nikakvih pitanja potpredsjednici Visokog sudskog i tužilačkog vijeća, ali mislim da je uspostavljanje ove institucije svakako veoma veliki korak u borbi BiH za postizanje nezavisnosti i nepristrasnosti pravosuđa u ovoj zemlji, što je naravno jedan od osnovnih standarda u demokratskom svijetu. Međutim, i ja bih imala određenih zamjerki kada je u pitanju sam sastav Visokog sudskog i tužilačkog vijeća ali ne mogu, to je nešto što ide na naš račun, jer smo mi donijeli Zakon o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću. Po meni je neshvatljivo da od 16 članova imate šest sudija, pet tužilaca i pet advokata, pogotovo da u tom tijelu ima pet advokata. Ja mislim da mi u narednom periodu moramo nešto raditi, barem da članove akademske zajednice uključimo, profesore pravnih fakulteta koji su sigurno mjerodavniji u ocjeni koji kandidat je bolji i koji je kandidat najkvalitetniji za obavljanje određene pravosudne funkcije da ih uključimo u rad ovog tijela. Ovih pet advokata ne dolaze samo od strane advokatskih komora entiteta, nego evo i Parlamentarna skupština BiH advokate je imenovala u Visoko sudsko i tužilačko vijeće a to je uradilo i Vijeće ministara. Znači, jedine dvije ove mogućnosti gdje smo mogli da damo članove akademske zajednice mi smo imenovali advokate i ja mislim da je to opasno. Jer advokati koji učestvuju u izboru sudija i tužilaca su sutra u mogućnosti da na te sudije i tužioce vrše pritisak i to dovodi u sumnju nepristrasnost i nezavisnost pravosuđa. I, mislim da Ministarstvo pravde treba o ovome povesti računa i da u narednom mandatnom periodu pokušamo promijeniti ovaj zakon da bismo dobili, naravno, kvalitetnije Visoko sudsko i tužilačko vijeće.

I, ja bih samo se osvrnula na jednu preporuku. Ni na koji način ne želim da diram u nezavisnost pravosuđa jer sve u ovoj zemlji što se pokuša iznijeti na teret rada pravosudnih organa (kolegicu dobro znam sa suda u Sarajevu) tumači se kao miješanje vlasti u rad pravosuđa. To ne namjeravam ni na koji način da radim, međutim, kada su u pitanju neke preporuke koje su iznesene na stranici 63. a tiču se imenovanja sudija Ustavnog suda BiH, ovdje je rečeno da bi procedure imenovanja sudija Ustavnog suda BiH trebalo podvesti i razraditi kriterije koji su jednaki kao procedure za izbor sudija redovnih sudova i sudija Ustavnog suda Federacije. Ja mislim da to nije uredu. Iako Ustavni sud ima apelacionu jurisdikciju da rješava o povredama prava, sloboda i prava građana u sudskim postupcima pred redovnim sudovima u BiH ali, vjerujte, to ima i Evropski sud za ljudska prava, on isto rješava o povredama prava i sloboda građana svih zemalja članica Vijeća Evrope u sudskim postupcima, ali njih ne bira nikakvo nezavisno tijelo. Evropski sud za ljudska prava: tih 47 sudija se bira u Parlamentarnoj skupštini Vijeća Evrope. I kao uporedni prikaz bih istakla da ustavne sudove, sudije ustavnih sudova u skoro svim zemljama Evrope biraju, najveći broj sudija biraju predsjednici država, postotak. Čak u nekim kraljevinama, monarhijama, kao što su Velika Britanija, Španija, veliki broj sudija biraju monarsi. Znači, nigdje to nije ostavljeno nekom nezavisnom tijelu. I mislim da ta preporuka vam ne stoji. Vi možete uzeti pod kontrolu redovne sudove, i uzeli ste ih.

I evo, ja imam jedno negativno iskustvo, tamo vas na intervjuu ne pitaju koliko znate, nego su mene konkretno pitali koje sam koristi imala od SDA. To je bilo pitanje na mom intervjuu za tužioca, tako da mislim da u vašem radu treba da pokažete više profesionalnosti. Ne sumnjam kada ste Vi u pitanju da je to tako, ali mislim da svi moramo poraditi malo više, da tu nezavisnost još podignemo na veći nivo, bez ikakve namjere za uplitanjem u vaš rad.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Hazim Rančić. Izvolite

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.

Poštovani predsjedavajući, uvažene kolegice i kolege, dakle, ovaj izvještaj je zaista obiman po broju stranica, teksta, tabela. Evo, ja ću se osvrnuti na možda dva, tri pitanja i komentara.

Dakle, ja želim malo komentarisati i postaviti pitanje vezano za tabelu 1.20 na strani 61. vezano za poglavlje ili tačku 1.2.7. Stanje u pravosuđu na dan 31.12.2009. godine a tiče se sudija, tužilaca i stručnih saradnika, odnosno popunjenosti sudova i tužilaštava sa sudijama, tužiocima i stručnim saradnicima. Iz ove tabele se vidi da ukupno od predviđenih 976 je popunjeno 858, što znači da nedostaje 118 sudija. Zatim tužilaca je predviđeno 310, popunjeno je 297, nedostaje, broj upražnjenih pozicija je 13. I stručni saradnici, predviđeno je 183, popunjeno je 126, nedostaje 57. Sveukupno je 188 lica ili mjesta upražnjenih u sudovima i tužilaštvima. Od toga je, dakle popunjeno sa sudcima 87,9%, sa tužiocima 95,8% i stručnim saradnicima 68,8%, što u ukupnom procentu daje 87,2% popunjenosti. Ako znamo da je konačan rezultat, godišnji, vezan za broj sudija, tužilaca, pa i stručnih saradnika, meni nije jasno da nakon evo nekoliko, koliko, godina vašeg rada nismo u stanju da popunjenost u sudovima dovedemo na jedan veći procenat. Jer to se direktno tiče rezultata ukupnog rada sudova i broja riješenih predmeta. Dakle, stalno čujemo i na nižim nivoima i na parlamentima kantona, entiteta, fali ljudi, imenuju se dodatne sudije itd., itd., a kada vidimo ovo stanje popunjenosti na 31.12.2009. godine vidimo da nedostaje ogroman broj ljudi koji su predviđeni. I ja pitam zašto oni nisu imenovani. Jer ja jednostavno ne mogu da shvatim da od toliko pravnika koji ispunjavaju uslove za tužioca i za sudiju da ovoliki broj imate upražnjenih mjesta, a s druge strane kažete imamo ogroman broj predmeta, visoka nam je norma, ne možemo da stignemo itd., itd.

Vezano za ovu tabelu i za ovaj komentar, naravno dovodi se u vezu i finansijski budžet, ali on se tiče isključivo vas, ne ovih, ne budžeta u sudovima i tužilaštvima.

Također bih želio prokomentarisati ili postaviti pitanje, dakle ukoliko oni vama polažu račune, mene interesuje da li Visoko sudsko i tužilačko vijeće posebno analizira određene predmete koji izazivaju uznemirenje javnosti ili se tiču lica koji duže vrijeme vrše krivična djela ili vrše teška djela, iz čega proizilaze, je li, najgore stvari. U nekim situacijama u ovom parlamentu i u određenim komisijama, Komisiji za odbranu i sigurnost i u Komisiji za nadzor zakonitosti rada OSA-e, mi koji smo članovi toga dobijamo podatke koji otprilike idu ovako, evo, mi smo iz svoje nadležnosti obavijestili i tužilaštva, i policije, itd., itd. Ako su oni obavijestili, onda je neophodno da policije pribave adekvatne dokaze o učinjenim krivičnim djelima. Ako to urade, optuže ih, tužilac je dužan da goni, na način kako je propisano u zakonu. I ako su urađene te stvari, onda šta se desi da sudovi takva lica ili puštaju iz pritvora ili oslobađaju i da padaju takve optužnice?

Dakle, ne želim ulaziti u neovisnost rada i sudova, i tužilaštava i policijskih agencija koje provode zakon, oni su samostalni. Ali ne možemo iz oblasti sigurnosti imati informaciju: policija

uradila svoje, tužilaštvo uradilo svoje, a onda kaže: sud ga pustio. To mi dobijamo ovdje na ovim klupama i na sjednicama komisija. E, pa mislim da bi bilo jednom vrijeme da se sjedne zajedno, i sa predstavnicima policijskih agencija koje provode zakon, i sa tužilaštvima, a evo i sa vama, i da kaže ko čini propuste. Jer od prekršaja, pa prekršaja, pa desetina prekršaja, pa jednog, drugog, petog, sedmog krivičnog djela, onda dođemo u poziciju da pojedinci vrše po nekolicinu krivičnih djela a nisu osuđeni, je li, ni za jedno od tih teških krivičnih djela. A s druge strane, sigurnosne ili obavještajne agencije kažu: mi smo pisali, mi smo dostavljali podatke, mi smo ovo, mi smo ono. A kada se sagleda cijeli segment, nema uspješne borbe državnih institucija protiv, je li, kriminala i teških krivičnih djela.

Evo, toliko, hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se još neko javlja za riječ? Ako se ne javlja za riječ, ja bih zaključio raspravu.

Da li ima potrebe da zamjenica predsjednika odgovori na pitanja? Da li želite? Izvolite.

DANIJELA MIKIĆ:

Dobar dan, poštovani predsjedavajući, dopredsjedavajuća, zastupnici i gosti. Želim vam svima dobar dan i zahvalila bih vam se što ste danas na ovu vašu sjednicu uvrstili Godišnji izvještaj Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH.

Pokušaću u par rečenica odgovoriti na ove vaše primjedbe i pitanja, a ukoliko ne obuhvatim sve ono što ste me pitali, što ste istakli, zamoli bi vas da nam se pismeno obratite. Dakle, vezano za selekciju kadrova, odnosno da li postoje stvarni kriteriji za izbor sudija i tužilaca, Visoko sudsko i tužilačko vijeće BiH provodi konkursnu proceduru za izbor sudija, tužilaca i stručnih saradnika u skladu sa Zakonom o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću BiH u kojem su predviđeni i ti stručni i moralni kriteriji. Dakle, stručnost, što se tiče stručnosti, sudije i tužioce ocjenjuju svake godine, na kraju godine, i mi za sve sudije i tužioce imamo rezultate o njihovom radu na kraju godine. Znači, te rezultate koristimo prilikom obavljanja intervjua sa kolegama ... koji apliciraju za poziciju sudije ili tužioca.

Vezano za predmete koji se prebacuju na entitetske nivoe sa nivoa BiH, odnosno za ratne zločine, zaista ni Visoko sudsko i tužilačko vijeće, niti, ne znam, koji organ može uticati na odluku Suda BiH ili Tužilaštva BiH koje će predmete spustiti na kantonalne, odnosno okružne nivoe, to ne može Vijeće raditi.

Vezano za ovo što je gospođa Majkić rekla da ima nekih tužilaca koji su valjda optuženi za ratne zločine, što se tiče Visokog sudskog i tužilačkog vijeća, u okviru njega postoji Ured disciplinskog tužioca i, znači, nakon izbora sudija i tužilaca, i u toku izbora, svi građani, naravno i vi ovdje zastupnici se možete obratiti, odnosno podnijeti prijavu Uredu disciplinskog tužioca da isti istraži da li su to osnovani navodi ili ne. Ukoliko budu osnovani navodi, naravno, provodi se postupak, formiraju se komisije i Vijeće na kraju donosi odluku.

Vezano za unapređenje izvršnog postupka, ja sam već, ja mislim, i prošle godine istakla, kada sam bila na Ustavnompravnoj komisiji Doma naroda, da su pri Visokom sudskom i tužilačkom vijeću formirane dvije radne grupe: jedna za unapređenje izvršnog postupka i jedna

za rješavanje komunalnih predmeta. U septembru ove godine ističu dvije godine kada te dvije radne grupe trebaju podnijeti izvještaj Visokom sudskom i tužilačkom vijeću. Koliko mi imamo saznanja, ta jedna od radnih grupa koja je vezana za unapređenje izvršnog postupka već priprema eventualno neke izmjene i dopune Zakona o izvršnom postupku a koje treba da prezentuje, naravno, našoj Komisiji za legislativu, pa Vijeću itd., da mi idemo sa inicijativom prema Ministarstvu pravde BiH.

Takođe i ova radna grupa za rješavanje komunalnih predmeta je u više navrata dala svoje preporuke koje je Vijeće usvojilo, a neke nije; jedan od proizvoda koji je proizašao iz ove radne grupe je i sistem ... koji se primjenjuje nekih godinu dana na Općinskom sudu u Sarajevu. To je program za rješavanje komunalnih predmeta, znači, koji već sad daje odlične rezultate. Za manje od godinu dana je riješeno oko 170 hiljada predmeta. Znači, to su sporovi u izvršnom postupku.

U pravu je gospođa Alma Čolo kada je rekla da ima malo tužilaca, malo sudija u Visokom sudskom i tužilačkom vijeću. To je naravno i ono što je Vijeće primijetilo i zna, ali i sami ste obrazložili zašto imamo toliko advokata. Umjesto dva advokata da imamo, jedan iz Federacije i jedan iz RS-a, evo mi imamo jednog još iz Vijeća ministara BiH, jednog još iz Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH, a peti advokat je taj naš međunarodni član Sven Marius Urke. I htjela bih još obavijestiti da su u toku izmjene i dopune ovog Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću, odnosno pri Vijeću radi jedna radna grupa koja radi na tim izmjenama i dopunama, koja će naravno onda eventualno ići sa inicijativom prema Ministarstvu pravde BiH.

Što se tiče popunjenosti, evo ja ću zaista ukratko, ne želim više da vas opterećujem. Što se tiče popunjenosti sa sudijama i tužiocima, što je primijetio gospodin na 61. stranici, tačno, to je bila situacija na dan 31.12.2009. ali kako mi stalno objavljujemo konkurse, dolazi do stalnih pomjeranja sudija i tužilaca koji idu sa jednog nivoa na drugi ili na isti nivo. I iz tog razloga se u tom momentu desilo da je tolika bila nepopunjenost sudija i tužilaca. A i željela bih još naglasiti da Visoko sudsko i tužilačko vijeće BiH mora voditi računa o nacionalnoj strukturi sudija i tužilaca i to nam, vjerujte, stvara veliki problem, jer sudije i tužiocima iz Federacije putuju u RS ili iz RS-a u Federaciju, a da pri tome nemaju te neke osnovne naknade kao što su troškovi prevoza i odvojenog života.

To je toliko što bih vam ja rekla. Ukoliko nisam obuhvatila sve vaše primjedbe i pitanja, zamolila bih vas da nam se pismeno obratite pa ćete ubrzo dobiti odgovor.

Hvala vam lijepa.

PRVI ZAMJENIK
PREDSJEDAVAJUĆEG
DUŠANKA MAJKIĆ:

Hvala lijepa.

Ko se sljedeći javlja za riječ? Ako ne, evo gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Ja ću samo kratko jedno malo nezadovoljstvo izraziti spram odgovora u pogledu popunjenosti u pravosuđu na dan 31.12.2009. godine. Ne mogu prihvatiti kao razloge, šta je

poštovana gospođa iznijela, nacionalna struktura itd. zato što i na dan 1.1.2009. na stranici 44. je tabela o stanju u pravosuđu i popunjenosti na dan 1.1.2009. je ista takva, malo povoljnija, ali ista takva u smislu da nisu popunjeni. Pa i 1.1.2009. fali vam 31 sudac, 19 tužilaca, 30 pripravnika. I umjesto da se od januara 2009. do decembra 2009. to stanje popravlja prijemom novih ljudi, kod vas je obrnut trend. Kod vas pada zastupljenost na način da vam fali 118 sudaca, 13 tužilaca, 57 pripravnika, ukupno 188 ljudi. Ako budete imali ovaj trend držeći se razloga koje ste iznijeli u 2010. ćete možda imati 250 ili ne daj Bože 300 upražnjenih itd. A to nisu razlozi i opravdanja, moramo se boriti za obrnut trend, ne pada popunjenosti, nego rasta popunjenosti šta će doprinijeti, je li, boljem radu i sudova i tužilaštava i većem broju riješenih predmeta.

Hvala.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ima li još neko da se javlja za riječ?

Daću sebi riječ.

Ja moram reći da sam zaista nezadovoljna ovim što ste rekli, jer rekli ste da ocjenjuju se sudije i tužioci. Ja ću Vas podsjetiti da sam prošle godine postavila pitanje, delegatsko pitanje Visokom sudskom i tužilačkom savjetu i pitala: 'Na osnovu kojih je to stručnih i moralnih karakteristika izabran tužilac Hari Furlan koji je poslije afere u Sloveniji pobjegao u BiH i dobio mjesto u Visokom sudskom i tužilačkom savjetu?' I znate kakav je odgovor bio: 'Mi ne vršimo provjeru, uopšte.' Dakle, to je odgovor bio koji sam dobila od Visokog sudskog i tužilačkog savjeta. Dakle, ne vrši se provjera, može, odgovor je bio: 'On je imao sredstva za svoj rad.' Dakle, svak onaj ko može da obezbijedi sredstva može da bude u Visokom sudskom i tužilačkom savjetu. To je jedna stvar.

Druga, rekli ste da ne možete uticati na predmete koji će biti prebačeni na entitetski ili neki drugi nivo. Znam ja to, ... to očekujem, ali očekujem da ćete imati aršin za mjeru tužilaca koji se tako ponašaju, a to jeste vaša odgovornost. Dakle, nisam dobila odgovore koje sam tražila.

Javlja li se još neko za riječ? Ne javlja.

Glasamo o Godišnjem izvještaju, sa preporukama.

Ko je „za“?

Ko je „protiv“?

Ko je „suzdržan“? Nema niko.

10:4, nije usvojen.

Moramo na drugo, idemo u drugi krug.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne, moramo usaglasiti šta da ostane, neka ostane onda za sljedeću tačku.

Prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda, to je 14., ostavićemo usaglašavanje kasnije.

Tačka 14.

Ad. 14. Izvještaj o provođenju zakona u nadležnosti Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine za 2009.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dobili ste Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija je usvojila ovaj izvještaj i predlaže Domu njegovo usvajanje. Predstavnički dom usvojio je ovaj izvještaj.

Riječ dajem predsjedavajućem ove komisije.

IVO MIRO JOVIĆ:

Jedinstvena je ocjena za sva ova izvješća, kao što sam za prethodno rekao, tako je i za ovo.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, javlja li se neko, ja otvaram raspravu. Da li se neko javlja za riječ? Ne. Možemo glasati. Ko je „za“ usvajanje ovog izvještaja? Ko je „za“? Ko je „protiv“?

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

DUŠANKA MAJKIĆ:
A, koga nema, koga nema?

_____ (?)
Iz bošnjačkog naroda.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Iz bošnjačkog naroda?
Evo, glasanje je samo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, evo okončali smo raspravu.
Ja stavljam Godišnji izvještaj Visokog sudskog i tužilačkog vijeća.

MARIN VUKOJE
/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, dobro. Glasamo onda o Izvještaju o provedbi zakona u nadležnosti Centralne izborne komisije BiH za 2009. godinu.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“?

„Suzdržan“?

Uz jedan glas „suzdržan“, konstatujem da je Izvještaj o provedbi zakona u nadležnosti Centralne izborne komisije BiH za 2009. godinu usvojen.

Prelazimo na 15. tačku dnevnoga reda:

Ad. 15. Izvještaj o radu Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine za 2009. godinu

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste Izvještaj Ustavnopravne komisije. Komisija je prihvatila ovaj izvještaj i predlaže Domu njegovo usvajanje. Predstavnički dom usvojio je ovaj izvještaj.

Riječ dajem predsjedavajućem ove komisije, gospodinu Ivi Miri Joviću.

IVO MIRO JOVIĆ:

U cilju ažuriranja ovog sastanka, sve je napisano u našem mišljenju i podržano.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu.

Ako se niko ne javlja za riječ, glasamo o Izvještaju.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Izvještaj o radu Komisije za koncesije BiH za 2009. godinu.

Prelazimo na 16. tačku dnevnoga reda:

Ad. 16. Izvještaj o okolnostima u vezi sa izdavanjem CEMT dozvola za 2009. godinu prijevoznicima u Bosni i Hercegovini – Istražna komisija za utvrđivanje okolnosti u vezi sa izdavanjem CEMT dozvola za 2009. godinu prijevoznicima u Bosni i Hercegovini

SULEJMAN TIHIĆ:

Istražna komisija je 24.6.2010. dostavila Domu Izvještaj. Komisija je usvojila Izvještaj i predlaže Domu usvajanje sljedećih zaključaka:

1. Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH traži od Ministarstva komunikacija i transporta da osnuje radnu grupu u kojoj bi bili eksperti iz oblasti međunarodnog drumskog prevoza sa zadatkom da izvrše analizu postojećeg stanja u primjeni Pravilnika o kriterijima, postupku i načinu raspodjele stranih dozvola za prevoz tereta domaćim prevoznicima i da na osnovu toga bude sačinjen prijedlog za izmjene i dopune Pravilnika.

2. Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH traži od Ministarstva komunikacija i transporta BiH da ubuduće dostavlja Parlamentarnoj skupštini BiH detaljan godišnji izvještaj o radu Komisije za raspodjelu CEMT dozvola, kao i šestomjesečni izvještaj o izdatim zamjenskim CEMT dozvolama.

Predstavnički dom je usvojio ovaj izvještaj sa zaključcima.

Riječ dajem predsjedavajućem Istražne komisije, gospodinu Boži Rajiću.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Vi ste pročitali i zaključke, ja neću prepričavati ovo izvješće koje imate. U njemu je opisan način pokretanja inicijative, donošenje Odluke o formiranju Istražnog povjerenstva i ovo izvješće je sažeto izvješće o radu i metodama rada. Bitno je samo napomenuti da smo mi pokušali, u skladu sa zaključkom ovoga doma, raditi zajedno sa Istražnim povjerenstvom Zastupničkog doma, međutim pošto su oni bili i vremenski i u postupku ispred nas nismo mogli usuglasiti termine, oni su svoje izvješće završili ranije i mi smo nastavili raditi sami, došli smo do tih rezultata. Međutim, bitno je napomenuti, da se zna, ovo izvješće je usvojeno većinom glasova, dakle nismo bili jednoglasni u donošenju ovoga izvješća. I uz zaključke ja sam dužan podsjetiti i radi zapisnika, radi javnosti da se zna, da je naš nalaz sveden u tri točke.

Prvo, postupak raspodjele CEMT dozvola za 2009. godinu po prvi put je vođen u skladu sa Zakonom o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu i Pravilnikom o kriterijima, postupku i načinu raspodjele stranih dozvola za prijevoz tereta domaćim prijevoznicima. Drugo, i pored toga što je postupak raspodjele CEMT dozvola u 2009. godini tekao u skladu sa zakonom i pravilnikom, u postupku raspodjele utvrđene su nepravilnosti i netransparentnost u bodovanju i objavljivanju konačne liste dodijeljenih CEMT dozvola. I treće, cjelokupni postupak izdavanja tzv. zamjenskih dozvola vođen je mimo ovlasti i s brojnim pogreškama.

Dakle, ovo je suština naših nalaza, a ovo su zaključci koje smo predložili u cilju prevladavanja stanja i jasnijeg definiranja postupaka.

Hvala vam lijepa.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Gospođa Majkić se javlja za riječ. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Želim da vas podsjetim da se ova komisija sastojala od tri člana, dakle gospodin Rajić, gospodin Adem Ibrahimpašić i ja. Takođe, želim da vas podsjetim da je Istražna komisija formirana na bazi zaključka koji sam ja, dakle prvo mog delegatskog pitanja, onda i moj prijedlog zaključka da se ide u Istražnu komisiju, i da ja na kraju nisam podržala ovaj zapisnik. Zašto ga nisam podržala? Dakle, tačka 1., koja kaže da je postupak raspodjele CEMT dozvola za 2009. godinu prvi put vođen u skladu sa Zakonom o međunarodnom i međuentitetskom drumskom prevozu i Pravilnikom o kriterijima i postupkom načina raspodjele, jednostavno ne stoji. Ja bih to napisala da je u pitanju ministar koji je iz mog, možda bih i ja tako ponašala se. Dakle, to jednostavno ne stoji.

Druga tačka, i pored toga što je postupak raspodjele CEMT dozvola za 2009. godinu tekao u skladu sa zakonom i pravilnikom, utvrđene su nepravilnosti i netransparentnost u bodovanjima i objavljivanjima konačne liste dodijeljenih CEMT dozvola.

I treća, cjelokupni postupak izdavanja tzv. zamjenskih dozvola vođen je mimo ovlaštenja, sa brojnim greškama.

Dakle, ja hoću da vam kažem da nalazi koje sam našla, dakle više od deset pitanja koje sam postavila na sjednici Istražne komisije nisam dobila odgovor, ni jedan. Ti odgovori su takvi bili da su više govorili o haosu ovog ministarstva nego što su govorili u prilog onome što je Istražna komisija imala zadatak.

Poznato vam da je za 2007. godinu u Tužilaštvu da je poslije potvrđena optužnica protiv odgovornih lica koji su se bavili sa izdavanjem CEMT dozvola. Takođe, ja sam izašla sa relevantnim pokazateljima gdje se tačno vidi gdje je pitanje koje treba da se optužnica podigne i za ostale godine, znači 2007. je jedna godina, ali Tužilaštvo i SIPA mora da izvrše ispitivanje 2008. i 2009. godine. Dakle, govorila sam nekoliko puta na sjednicama ovog doma o zloupotrebama u ovom ministarstvu vezanim za izdavanje CEMT dozvola. Govorila sam o problemima koji se mogu dogoditi da BiH izgubi pravo na dodjelu CEMT dozvola. Dakle, moj stav i sav moj trud oko ovoga kao delegata u Domu naroda je time završen. Dakle, ja ne mogu da podržim ovakav izvještaj. I mislim da bi Dom, ako želi da uradimo ovaj posao korektno, takođe trebao da ga odbije i da ga vrati ovoj komisiji da ga usaglasi sa stvarnim stanjem koje je nađeno.

A zaključci ove komisije govore o budućnosti. Dom naroda predlaže da se osnuje radna grupa u kojoj će biti stručnjaci iz ove oblasti. Pa nisu to stvari koje se govore o 2009. kao godini spornoj. Ni dan-danas još nije ovo ministarstvo objavilo na internet sajtu spisak onih koji su dobili CEMT dozvole. Objavilo ga je na svojoj oglasnoj ploči kao da zaposlene državne službenike koji rade u tom ministarstvu zanima ko je dobio CEMT dozvolu. Zanima prevoznike, a prevoznici to mogu vidjeti jedino ako je to na sajtu ovog ministarstva.

Dakle, predlažem da se ne usvoji ovaj komisijski izvještaj.

BOŽO RAJIĆ:

Replika.

SULEJMAN TIHIĆ:

Evo repliku ima Božo Rajić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Vidite, ja zaista nisam iznenađen, ali iznenađen sam ipak pokušajem da se materijalne istine pretvaraju u nešto drugo. Dakle, gospođa Majkić je jasno kazala zašto se mi nismo složili. Ona je htjela biti tužitelj, iako je naš mandat apsolutno vezan samo za okolnosti, dakle ne i za činjenice, za okolnosti u kojima je vršena raspodjela CEMT dozvola za 2009. godinu. Ona nas je uporno i na ovoj komisiji pokušavala vući prema 2008. i 2007. i ponašala se kao da ona ima pravo podizati optužnicu. Mi smo rekli da, mi, nas dvojica ostali smo kazali da mi imamo mandat utvrditi okolnosti, da nismo istražno tijelo, i da ne možemo povezivati, jer mandat Istražnog povjerenstva u Zastupničkom domu je bio širi. On pokriva cijelo razdoblje, a naše samo jednu godinu.

Drugo, niko ne može osporiti da je ovo povjerenstvo radilo po ..., primijenilo zakon i pravilnik, dakle postupak je vođen. Dajte interpunkcijski promatrajte tekst, vrlo jasno, postupak je vođen u skladu sa zakonom i po važećem pravilniku. Pri tome su činjene pogreške u načinu bodovanja, vrednovanju pojedinih prijedloga, objavljivanju lista itd. To niko ne može osporiti. Ali je postupak prvi put, zahvaljujući ondašnjem ministru Boži Ljubiću, vraćen u zakonske i pravilničke okvir. Jer do tada je bio tzv., kako oni to popularno svi nazivaju, uobičajeni način da se uzme pod ruku: jednu trećinu predstavnik RS-a i dijeli svojim kako on to hoće, a da ostalih 60%, dvije trećine se podijeli u Federaciji na principu 60:40, 60% dijele Bošnjaci svojim, 40% Hrvati svojim. I to je tad presječeno i to je činjenica koju treba prihvatiti.

Drugo, mi smo jasno rekli, dakle da činjene su greške, bez obzira što se procedura vodila po pravilniku i po zakonu bilo je materijalnih grešaka o kojima mi nismo dužni, niti imamo pravo raspravljati.

I treće, mi smo jasno kazali ..., međutim gospođi Majkić ta kvalifikacija nije dovoljno moćna i nije u skladu sa njezinom percepcijom i njezinim poimanjem pravde, mi smo rekli da je cijeli postupak vođen mimo ovlaštenja i mimo procedura, cijeli postupak izdavanje CEMT zamjenskih dozvola. Međutim, ona je htjela da uđe u zaključke, ovdje optužbu. Mi nismo tužilačko tijelo niti možemo to biti.

Prema tome, prijedlog da se cjelokupan naš rad na ovaj način devalvira i da ona poziva, kao član Istražnog povjerenstva, da se odbije ovo izvješće zaista nije korektno.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Božo Ljubić pa Adem Ibrahimpašić.

BOŽO LJUBIĆ:

Poštovani predsjedavajući, kolegice i kolege zastupnici, dakle evo, ja se javljam za raspravu i konačno je došlo vrijeme da osvjetlim ovaj problem sa jednog stajališta o kojemu možda nešto više informacija imam nego većina vas ovdje nazočnih. Apsolutno podržavam transparentnost u radu institucija BiH i suglasio sam se s time da ovaj dom osnuje Istražno

povjerenstvo da istraži okolnosti, kao što je rekao kolega Rajić, izdavanja dozvola za 2009. godinu.

Međutim, ja želim ovdje reći i upoznati vas s onim što možda većina vas ne zna, genezu ovoga problema. Zašto je uopće, i na Zastupničkom domu i ovdje na Domu naroda, zašto je pokrenuta inicijativa da se osnuje Istražno povjerenstvo, a nikada ranije to nije pokretano. Pa upravo zbog toga što je ranije to rađeno na način da su komisije, koje su uvijek bile formirane od strane ministara, taj posao završavale konsenzualno i manje-više u roku, i u konačnici je tabliralo se, da tako kažem, jedno očekivanje, i kod prijevoznika, i u entitetima, i u entitetskim organima, i s tim su se bili svi suglasili. Dakle, 2008. godine pred Božić katolički, dakle u zadnjem momentu kada su trebale biti potpisane dozvole za prijevoznike, ova komisija je došla podijeljena, i to podijeljena po entitetskoj ravni oko toga kako će, odnosno koji princip prihvatiti. Ne kako bodovanje, bodovanje se znalo. Koji su to kriteriji? Kriteriji su bili broj vozila, eko razina vozila, eko 3, eko 4, eko 5, da li je prijevoznička djelatnost osnovna djelatnost, da tako kažem, onoga ko aplicira za dozvole itd., i to su bili objektivni kriteriji koje je komisija zajednički utvrdila, dakle gdje nije bilo neslaganja. Međutim, došlo se do toga, u stvari, da li dozvole dijeliti i prema entitetskom principu, dvije trećine Federacija a jedna trećina RS, i tu je bila jasna, da tako kažem, podjela po entitetskoj razini među članovima komisije. Članovi iz Federacije su predlagali da se dozvole dijele svima u BiH na osnovu univerzalnih kriterija bez, da tako kažem, podjele na entitete $2/3 : 1/3$, a članovi ove komisije iz RS-a su tražili da se ostane pri principu jedna trećina za RS, gdje bi onda tu jednu trećinu dijelilo ministarstvo u Banja Luci, a druge dvije trećine za Federaciju. I u tom momentu, zapravo odluka se morala donijeti. I ja sam naravno angažirao savjetnike i stručnjake i dodatno, da tako kažem, smo analizirali pravilnike koje smo imali pred sobom. I za mene, da tako kažem, ja nisam pravnik, ali ja sam dakle prihvatio savjete pravnika i pravnu logiku koja mi je evo dokazala, i do danas mi niko nije uspio suprotno dokazati, da smo primijenili pravilan postupak.

Ja ću vam reći da ovdje se govori o CEMT dozvolama. Međutim, postoje dvije kategorije dozvola. Postoje dozvole koje daju države, dakle bilateralne dozvole između država, i postoji nešto što se zove CEMT dozvole a CEMT znači Konferencija evropskih ministara transporta, dakle koje su trajne. Prema tome, ja ću vam samo citirati članak 3. pa ga vi shvatite logički koji jesu pravnici i koji nisu. Članak 3., kaže: 'Raspodjelu bilateralnih i CEMT dozvola obavlja Ministarstvo. Ministarstvo dozvole koje dobije od stranih država', to su ove bilateralne dozvole, 'raspodjeljuje nadležnim ministarstvima entiteta i Brčko Distrikta BiH (u daljem tekstu: nadležna ministarstva) po ovoj proceduri: dvije trećine za Federaciju, jednu trećinu za RS, a za Brčko Distrikt iz kontingenta Federacije i RS-a. Raspodjelu i distribuciju CEMT dozvola', sljedeći stavak, 'prijevoznicima obavlja Ministarstvo' (velikim slovom, znači Ministarstvo komunikacija i prometa).

Prema tome, ja želim reći ovdje, niti je bilo namjere da se bilo koji entitet ovdje ošteti, niti jednostavno u toj situaciji kada je ova komisija došla podijeljena, ja moram priznati ovdje i pošteno reći, dakle i moj zamjenik koji je bio iz RS-a je bio stajališta da se trebaju podijeliti $2/3:1/3$, pa tadašnji čak i šef komisije koji je sada u mirovini gospodin Šekara, također. Ali meni je ovo tumačenje mojih savjetnika bilo dovoljan argument da se priklonim principu da se podijeli na ovakav način. Ja i sada ovdje kažem, potpuno gledajući vas sviju u oči, dakle prijevoznici iz RS-a i iz Federacije, i onaj iz Laktaša i onaj iz Širokog Brijega su bodovani po istom principu. Da li je bilo određenih grešaka u bodovanju, da li je bilo poslije grešaka u izdavanju zamjenskih dozvola, ja sve to dopuštam da se istražuje.

I druga stvar gospođi Majkić, ovaj proces koji je otvoren i koji se vodi je počeo i prije nego što je uopće ovo Vijeće ministara formirano, aktuelno, jer je SIPA izuzela dokumentaciju iz 2006. za 2007. godinu i istraživala. Ja ne isključujem, dakle, niti na bilo koji način otklanjam mogućnost da se istražuju i druge, ali ja vam kažem da mi ovdje raspravljamo o 2009. godini. Ona je obavljena sukladno pravilniku, odnosno pristupilo se sukladno pravilniku. Da li je bilo u radu ove komisije, u bodovanju, itd., ovdje ..., imaju institucije druge koje to trebaju istražiti, ali ja mislim. I druga stvar, otklanjam svaku, da tako kažem, insinuciju da ovo izvješće ima veze sa tim što ... predsjednik ove komisije dolazi iz iste stranke iz koje dolazi i predsjednik stranke. Evo, ja i on i Bog su nam svjedoci da ni na koji način niti sam pitan, niti sam konsultiran šta će tamo stajati. Da sam konsultiran, vjerovatno bi bilo drugačije formulacije, ali mislim da na takav način ne možemo insinuirati.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Adem Ibrahimpašić. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Zahvaljujem se, predsjedavajući.

Ja sam isto jedan od članova te komisije. Ovdje je faktički sve rečeno, evo ja samo da svoje utiske nekako ovdje iznesem. Dakle, čitavo se vrijeme i CEMT dozvole i bilateralne dijelile 1:3, i to 1/3:2/3, što nije smjelo biti. Bilateralne da, ali CEMT dozvole ne. Očito da je to nekog zadovoljavalo zbog tog što se onda dozvoljavalo, hajde, prijevoznicima, da tako kažem, da ne kažem kamiondžije, da oni između sebe trguju s tim dozvolama. Ja kažem trguju, oni kažu ne trguju nego oni jedni drugima daju, izgubi posao pa daju nekom drugom, što nije tačno. Oni su od tog napravili biznis. Onaj ko se domogne dozvola i sam zna da neće imati toliko prevoza, onda u nekom momentu biva, kaže, izgubio sam nekakav posao u Austriji pa ću ja svoje CEMT dozvole, ne vratiti onome ko mi je dao, da taj ko je dao sad dadne onom ko nije dobio, nego oni između sebe očito trguju. I to je bilo, po meni, moje centralno pitanje: što ste to dozvoljavali? Kaže, tako svi iz susjedstva rade pa radimo i mi. I zbog toga je ovaj čitav rat. Zbog toga ko će dobiti više dozvola da bi mogao one koje mu ne trebaju prodati drugom kome trebaju. I tu je tačka. Nemojte misliti, nisam naivan, čitav život radim u nekakvim ambijentima, bože sačuvaj, oko toga je ovdje riječ.

Onaj dan kad se prešlo na pravilnik pa se dodjeljivale dozvole prevoznicima, onda se poremetilo ovo ko će koliko dobiti, jel'. I onda, očito neko je imao, najednom dobio manjak, pa je sad negodovao jer taj manjak treba vratiti nazad pa da se može trgovati. To je moj utisak i ja mislim da je apsolutno na mjestu.

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da mi zaključimo raspravu ako nema više niko da diskutuje. Da glasamo o ovom izvještaju sa zaključcima koje je predložila Istražna komisija.

Stavljam ovaj izvještaj na glasanje.
 Ko je „za“?
 Ima li ko „protiv“?
 Uz četiri glasa „protiv“ i devet „za“...

Nije moguće usaglasiti se. Ponovo glasamo.
 Ko je „za“? Opet devet.
 „Protiv“? Četiri.
 Konstatujem da ovaj izvještaj nije usvojen.

Vraćamo se sada na 13. tačku dnevnog reda jer nismo ovdje bili svi u vrijeme glasanja. Potrebno je bilo da se usaglasimo oko Godišnjeg izvještaja Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH.

Da li možemo se usaglasiti.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne možemo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Ne možemo. Ponovo sada drugi puta glasamo.
 Ko je „za“ usvajanje ovog izvještaja? Devet je „za“.
 Ko je „protiv“? Četiri „protiv“.
 Konstatujem da Godišnji izvještaj Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH za 2009. godinu nije usvojen.

Tačka 17.

Ad. 17. Imenovanje predstavnika akademske zajednice i nevladinog sektora u Komisiju za izbor i praćenje rada Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije (Prijedlog liste kandidata Privremene zajedničke komisije oba doma)

SULEJMAN TIHIĆ:

U skladu sa zaključkom sa 14. zajedničke sjednice oba doma Privremena zajednička komisija oba doma Parlamentarne skupštine BiH za provođenje procedure za imenovanje dva predstavnika akademske zajednice i jednog predstavnika nevladinog sektora u Komisiju za izbor i praćenje rada Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije utvrdila je prijedlog liste kandidata. Komisija je konstatovala da se na javni konkurs nisu prijavili kandidati iz hrvatskog naroda pa predlaže da se imenuju dva kandidata, i to jedan kandidat predstavnik akademske zajednice, jedan kandidat predstavnik nevladinog sektora.

Komisija također predlaže Domu usvajanje zaključka koji glasi:

1. Da se nakon imenovanja ovih kandidata konstituiraju Komisija za izbor i praćenje rada Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije koja bi trebala započeti s radom u skladu sa zakonom, i

2. Da se ponovo raspiše javni konkurs za imenovanje još jednog člana predstavnika akademske zajednice.

Kandidati za predstavnike akademske zajednice su Mirsad Abazović, Zijad Pašić, Elmedin Muratbegović, Zijad Hasić i Ljubo Božović.

Kandidati za predstavnika nevladinog sektora su Milorad Vulić, Srđan Blagovčanin i Mirsad Dogan.

Predstavnički dom imenovao je Mirsada Abazovića za predstavnika akademske zajednice i Milorada Vulića za predstavnika nevladinog sektora u Komisiju za praćenje rada Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije.

Riječ dajem prvom zamjeniku predsjedavajućeg ove komisije, gospodinu Dragi Ljubičiću. Izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Pa, Vi ste u principu i rekli ste ovo što u ovom izvještaju i stoji uz jednu napomenu, mada to takođe stoji u ovom izvještaju, da je ova komisija spletom okolnosti bila dovedena u situaciju da su morali raspisivati dva puta konkurs. Upravo ovo, evo prvi konkurs kada smo vršili otvaranje ovih prijava konstatovali smo da samo jedan od kandidata ispunjava uslove, postoji ovdje u ovom izvještaju, tako da smo iz tih razloga bili dovedeni u situaciju da moramo drugi put raspisivati konkurs. Ovo sve ostalo Vi ste rekli, s tim što ja želim ovdje napomenuti da stav ove komisije, da tako kažem, je bio upravo da evo damo mogućnost ponovnog raspisivanja konkursa upravo iz razloga, evo ja ću ponoviti, što iz reda hrvatskog naroda ni na prvom ni na drugom konkursu nismo imali kandidata. Smatrali smo da, pošto se ovdje radi ipak o tri člana ove komisije, dva akademska zajednica i jedan nevladin sektor, smatrali smo da evo da se mogućnost ili prostora da jednostavno i u dijelu ove komisije, koja čine tri kandidata ili člana, imamo predstavnika iz sva tri naroda. E sada, kako sada to izvesti, to je sada evo ovdje da se dogovorimo i ako se prihvati ovaj zaključak Privremene komisije, kao što je evo prihvaćeno vidim i na Predstavničkom domu, mi ćemo doći u situaciju na ponovnom konkursu da će se javiti ponovo predstavnici sva tri naroda. E sada, da li ići i izvršiti izbor sada kandidata ili ne, znači rangiranje na bazi ove utvrđene rang-liste itd., za mene ostaje jedna otvorena dilema.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ja bih ovdje želio da informišem Dom možda još o jednom sastanku koji smo mi imali sa ovim predstavnicima EU a odnosilo se i za ispunjavanje uvjeta za bezvizni režim; članovi Kolegija, koje smo, između ostalog, upoznali i sa ovim problemima konstituisanja ove komisije i kad smo dali njima obećanje da ćemo ovu komisiju konstituisati sutra a da ćemo preostalog člana ... izabrati naknadno konkursom, i to bi trebao da bude svakako predstavnik iz hrvatskog naroda. Normalno, pravo imaju da se prijave i svi drugi, ali imajući u vidu onu politiku kakvu mi vodimo ovdje, pogotovo kada su u pitanju ove važne institucije i pozicije, tako će biti. Mi bi sutra trebali održati tu sjednicu ove komisije, raspisati konkurs za dodatnog, raspisati konkurs za direktora,

kako bi negdje u septembru mjesecu izabrali direktora i dva zamjenika. Tako da mi danas, ja bih prvo da mi idemo u pravcu usvajanja, ovo kako je uradio i Zastupnički dom, jer je to veoma bitno za ovaj bezvizni režim, da usvojimo, znate. Mislim, evo ovdje smo mi svi, sjednica je javna i svima je jasno da će ovaj kandidat na konkursu biti izabran iz reda hrvatskog naroda.

Ali evo, otvaram raspravu, da li se neko javlja za riječ?

Možemo onda glasati za predstavnika akademske zajednice. Prvi na listi je Mirsad Abazović.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“?

Uz jedan „suzdržan“, konstatujem da je izabran Mirsad Abazović za predstavnika akademske zajednice.

Sada glasamo za predstavnika nevladinog sektora. Prvi na listi je Milorad Vulić.

Ko je „za“ Milorada Vulića?

Ima li ko „protiv“?

Uz jedan glas „suzdržan“, konstatujem da je izabran Milorad Vulić.

Također, predlažem da glasamo i o ovom zaključku Privremene komisije kako je to predloženo u tački 1. i 2.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“?

Uz jedan „suzdržan“, konstatujem da smo usvojili i ovaj zaključak kao što je to bilo i u Zastupničkom domu.

Prelazimo na 18. tačku dnevnog reda:

Ad. 18. Prijedlog za imenovanje Ante Matića za člana Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine iz Federacije Bosne i Hercegovine

SULEJMAN TIHIĆ:

Vijeće ministara je 8.6.2010. godine dostavilo prijedlog za imenovanje člana Komisije za koncesije u skladu sa članom 8. Zakona o koncesijama BiH. Vijeće ministara je predložilo Antu Matića za člana ove komisije iz Federacije na mandatni period od pet godina. Ustavnopravna komisija prihvatila je prijedlog za imenovanje Ante Matića. Predlaže Domu da usvoji prijedlog za imenovanje. Predstavnički dom je usvojio prijedlog za imenovanje Ante Matića.

Riječ dajem predsjedavajućem ove komisije Ivi Miri Joviću, ako ima potrebe. Nema.

Otvaram raspravu. Niko se ne javlja za riječ.

Glasamo o prijedlogu za imenovanje Ante Matića.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

Uz jedan glas „suzdržan“, konstatujem da smo Antu Matića imenovali za člana Komisije za koncesije BiH iz Federacije na mandatni period od pet godina.

Na dnevnom redu današnje sjednice ostale su nam još četiri tačke, i to:

Ad. 19. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o zajmu između Bosne i Hercegovine i OPEC-ovog Fonda za međunarodni razvoj – Projekt unapređenja uslova života na selu;

Ad. 20. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Konvencije o Centru za provođenje zakona u Jugoistočnoj Evropi;

Ad. 21. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Ugovora između Bosne i Hercegovine i Kraljevine Španije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju fiskalne utaje u odnosu na poreze na dohodak i imovinu;

Ad. 22. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Ugovora o jamstvu za kreditnu liniju Agenciji za osiguranje depozita Bosne i Hercegovine između Bosne i Hercegovine i Evropske banke za obnovu i razvoj.

SULEJMAN TIHIĆ:

Predlažem da objedinimo raspravu o davanju suglasnosti za ratifikaciju sporazuma, ugovora i konvencija, tj. raspravu o tačkama od 18. do 22. dnevnog reda, te objedinimo i izjašnjavanje o ratifikaciji sporazuma, ugovora i konvencija.

Ko je „za“ ovaj prijedlog?
Konstatujem da smo jednoglasno usvojili.

Sada glasamo o sporazumu, ugovorima i konvenciji zajedno.
Ko je „za“?

Vidite, evo iduća sjednica je 29. 7. u uobičajeno vrijeme u 11,00 sati.

Evo, meni se danas završava predsjedavanje i predajem gospođi Majkić da dalje vodi Dom naroda kao predsjedavajuća.

Hvala lijepo na suradnji.

Sjednica je završena u 15,10

